

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΕ ΤΙΤΛΟ

«Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2021»

- Προοίμιο. ΕΠΕΙΔΗ, όλες οι μορφές βίας κατά των γυναικών και η ενδοοικογενειακή βία αποτελούν σοβαρή παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων·
- 14(III) του 2017. ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η Κυπριακή Δημοκρατία έχει κυρώσει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας με τον περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικό) Νόμο του 2017·
- ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η βία κατά των γυναικών αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και εννοούνται όλες οι πράξεις βίας με βάση το φύλο που έχει ή μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο στις γυναίκες, περιλαμβανομένων των απειλών για τέτοιες πράξεις, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, είτε στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο·
- ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η υλοποίηση της de jure και de facto ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών αποτελεί βασικό στοιχείο για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών·
- ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, οι διακρίσεις λόγω φύλου συνιστούν παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και εμπόδιο στην απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, όπως αναγνώρισε η Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη των Διακρίσεων κατά των Γυναικών

(CEDAW) στη Γενική της Σύσταση με αριθ. 28 σχετικά με τις βασικές υποχρεώσεις των συμβαλλόμενων μερών στο πλαίσιο του άρθρου 2 της Σύμβασης για την Εξάλειψη Όλων των Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών (CEDAW).

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η βία κατά των γυναικών συνιστά εκδήλωση των ιστορικά άνισων σχέσεων ισχύος μεταξύ των γυναικών και των ανδρών, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε επικυριαρχία και διακρίσεις κατά των γυναικών από τους άνδρες και στην παρακώλυση της πλήρους προόδου των γυναικών.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η φύση της βίας κατά των γυναικών ως βία βασιζόμενη στο φύλο, αποτελεί έναν από τους κοινωνικούς μηχανισμούς μέσω των οποίων οι γυναίκες εξαναγκάζονται σε υποδεέστερη θέση σε σύγκριση με τους άνδρες.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, οι γυναίκες και τα νεαρά κορίτσια συχνά εκτίθενται σε σοβαρές μορφές βίας, όπως η ενδοοικογενειακή βία, η σεξουαλική βία, η σεξουαλική παρενόχληση, η ψυχολογική βία, η οικονομική βία, ο βιασμός, η παρενοχλητική παρακολούθηση, η διάδοση πορνογραφικού ή σεξουαλικού υλικού, ο εξαναγκασμός σε σύναψη γάμου, τα εγκλήματα που διαπράττονται στο όνομα της ούτω καλουμένης «τιμής» και σε ακρωτηριασμό των γεννητικών οργάνων, τα οποία συνιστούν σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών, καθώς και σοβαρό εμπόδιο στην επίτευξη ισότητας μεταξύ γυναικών και ανδρών.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, υπάρχουν συνεχιζόμενες παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια ενόπλων συγκρούσεων, οι οποίες επηρεάζουν τους πολίτες, ειδικά τις γυναίκες, με τη μορφή ευρέως ή συστηματικού βιασμού και σεξουαλικής βίας και την πιθανότητα αυξημένης βίας με βάση το φύλο, τόσο κατά τη διάρκεια όσο και μετά τις συγκρούσεις.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, οι γυναίκες και τα κορίτσια είναι εκτεθειμένες σε μεγαλύτερο κίνδυνο βίας με βάση το φύλο από ότι οι άνδρες·

14(III) του 2017.

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει τις γυναίκες σε δυσανάλογο βαθμό και μη αγνοώντας ότι και οι άνδρες δύνανται να αποτελέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας·

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, τα παιδιά αποτελούν θύματα ενδοοικογενειακής βίας, ακόμη και όταν είναι μάρτυρες βίας στην οικογένεια·

ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ, ειδικά μέτρα τα οποία είναι αναγκαία για την πρόληψη και προστασία των γυναικών από τη βία που βασίζεται στο φύλο, δεν θα θεωρούνται ως συνιστώντα διακριτική μεταχείριση σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης·

ΚΑΙ, αποσκοπώντας στη δημιουργία μιας Ευρώπης χωρίς βία κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακή βία·

ΚΑΙ, για σκοπούς εναρμόνισης και καλύτερης εφαρμογής του περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικού) Νόμου του 2017·

78 του 1985.

ΚΑΙ, για σκοπούς καλύτερης εφαρμογής του περί της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη κάθε μορφής Διάκρισης σε βάρος της Γυναίκας (Κυρωτικού) Νόμου του 1985·

ΚΑΙ, σε συνάρτηση με τους Νόμους που εκτίθενται στο Δεύτερο Πίνακα του περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικού) Νόμου του 2017·

ΚΑΙ, ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ το Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (1966), το Διεθνές Σύμφωνο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτισμικά Δικαιώματα (1966), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την Εξάλειψη όλων των

Μορφών Διακρίσεων κατά των Γυναικών (“CEDAW”, 1979) και το Προαιρετικό της Πρωτόκολλο (1999) καθώς και τη Γενική Σύσταση Αριθ. 19 της Επιτροπής CEDAW για τη βία κατά των γυναικών, τη Διακήρυξη και την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου (1995), τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (1989) και τα Προαιρετικά της Πρωτόκολλα (2000) και τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία (2006),

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας Νόμος του 2021.

..... του 2021.

ΜΕΡΟΣ Ι –

ΕΡΜΗΝΕΙΑ, ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Ερμηνεία.

2. Στο Νόμο αυτό, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια -

«βία» περιλαμβάνει οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη ή σεξουαλική πράξη χωρίς συναίνεση ή συμπεριφορά, με την οποία δύναται να προκληθεί βλάβη στο θύμα, συμπεριλαμβανομένης κάθε μορφής βίας, σωματικής, λεκτικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας ή πόνου έναντι γυναίκας, και κάθε απειλής για τέτοιες πράξεις, και εξαναγκασμού ή αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, είτε στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο·

14(III) του 2017.

«βία κατά γυναίκας ή γυναικών» σημαίνει, τηρουμένων και των διατάξεων του περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικού) Νόμου

του 2017, τα προβλεπόμενα αδικήματα στα άρθρα 5, 6, 7, 8 και 9 που διαπράττονται, είτε στο δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό βίο·

«βία με βάση το φύλο κατά των γυναικών» σημαίνει, ανεξαρτήτως των διατάξεων οποιουδήποτε άλλου νόμου, τη βία κατά γυναίκας που ασκείται λόγω του φύλου της ή που επηρεάζει δυσανάλογα τις γυναίκες·

«βλάβη» περιλαμβάνει τη σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο ή κλονισμό της υγείας ή θάνατο ως αποτέλεσμα ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα αδικήματος βίας κατά γυναίκας ή ενδοοικογενειακής βίας, και κάθε απειλή τέλεσης τέτοιου αδικήματος, εξαναγκασμό ή αυθαίρετη αποστέρηση της ελευθερίας, είτε αυτή συμβαίνει στο δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο·

«γυναίκα» περιλαμβάνει και κορίτσια κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών·

«δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών» σημαίνει το δίκτυο Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, το οποίο χρησιμοποιείται, κυρίως ή εξ' ολοκλήρου, για την προσφορά δημόσια διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών Ηλεκτρονικών Επικοινωνιών, οι οποίες υποστηρίζουν τη μεταφορά πληροφοριών μεταξύ τερματικών σημείων δικτύου·

«δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο» σημαίνει δίκτυο ηλεκτρονικών επικοινωνιών που χρησιμοποιείται για την παροχή τηλεφωνικών υπηρεσιών προσιτών στο κοινό και υποστηρίζει τη μεταφορά προφορικών επικοινωνιών μεταξύ τερματικών σημείων δικτύων, καθώς και άλλες μορφές επικοινωνίας, όπως τηλεομοιοτυπία και δεδομένα·

«διαδικασία» σημαίνει διαδικασία που περιλαμβάνει, πέραν της ποινικής διαδικασίας, όλες τις επαφές που πραγματοποιεί το θύμα υπό την ιδιότητα του θύματος, με κάθε αρχή, δημόσια υπηρεσία ή οργάνωση υποστήριξης θυμάτων, σε σχέση με την υπόθεσή του, πριν, κατά ή μετά την ποινική διαδικασία·

«Δικαστήριο» σημαίνει Δικαστήριο που ασκεί ποινική δικαιοδοσία·

«διωκτικές αρχές» σημαίνει το Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή/και την Αστυνομία·

«Εθνικός Μηχανισμός για τα Δικαιώματα της Γυναίκας» σημαίνει τον Εθνικό Μηχανισμό για τα Δικαιώματα της Γυναίκας (ΕΜΔΓ), ο οποίος συστάθηκε με βάση Απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου (αρ.40.609) 2 Μαρτίου του 1994·

«εξαναγκασμός» περιλαμβάνει -

(α) την κάμψη της ελευθέρως βουλήσεως του προσώπου με τη χρήση βίας ή απειλών ή με την κατάχρηση ή εκμετάλλευση σχέσης εμπιστοσύνης ή εξουσίας ή επιρροής ή/και ευάλωτης θέσης ή με την χρήση άλλων μέσων απαγορευμένων δια νόμου με σκοπό την πρόκληση σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βλάβης ή πόνου ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας του στο δημόσιο ή ιδιωτικό βίο ή τη σύναψη αναγκαστικού γάμου·

(β) απειλές για βλάβη εναντίον οποιουδήποτε προσώπου ή περιουσίας ή για φυσικό περιορισμό οποιουδήποτε προσώπου·

(γ) οποιαδήποτε συμπεριφορά ή σχέδιο που στοχεύει στο να δημιουργήσει σε οποιοδήποτε πρόσωπο την εντύπωση

ότι η παράλειψη εκτέλεσης μιας πράξης θα επιφέρει τη βλάβη εναντίον οποιουδήποτε προσώπου ή περιουσίας ή το φυσικό περιορισμό οποιουδήποτε προσώπου·

(δ) κατάχρηση ή απειλούμενη κατάχρηση νομικών ή διοικητικών διαδικασιών αναφορικά με το καθεστώς οποιουδήποτε προσώπου·

και

(ε) κατάχρηση σχέσης εμπιστοσύνης ή εξουσίας ή επιρροής ή/και ευάλωτης θέσης·

«εξατομικευμένη αξιολόγηση» σημαίνει την αξιολόγηση που διενεργεί το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας σε θύμα σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 34·

«εμπλεκόμενες υπηρεσίες» σημαίνει τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας, το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Υπουργείο Υγείας, το Υπουργείο Εξωτερικών, τις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας του Υπουργείου Υγείας, το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας, το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως, την Αστυνομία, το Υπουργείο Εσωτερικών, τον/την Επίτροπο Διοικήσεως και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τον/την Επίτροπο Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού, το Τμήμα Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης, την Υπηρεσία Ασύλου του Υπουργείου Εσωτερικών, τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας και το Τμήμα Εργασίας·

«Ενδοοικογενειακή βία» περιλαμβάνει -

(α) τη διάπραξη οποιασδήποτε πράξης, παράλειψη ή συμπεριφορά με την οποία προκαλείται σωματική, σεξουαλική, ψυχική ή οικονομική βλάβη σε οποιοδήποτε μέλος της

119(I) του 2000
 212(I) του 2004
 172(I) του 2015
 78(I) του 2017
 95(I) του 2019.

οικογένειας από άλλο μέλος της οικογένειας και περιλαμβάνει και τη βία που ασκείται με σκοπό την επίτευξη σεξουαλικής επαφής χωρίς τη συγκατάθεση του θύματος, καθώς επίσης και τον περιορισμό της ελευθερίας του, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 των περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία των Θυμάτων) Νόμων του 2000 έως 2019· ή

(β) Επιπροσθέτως των αδικημάτων του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία των Θυμάτων) Νόμου του 2000, οποιοδήποτε από τα αδικήματα του εδαφίου (1) του άρθρου 5, όταν διαπράττεται εναντίον προσώπου από μέλος της οικογένειας του, είτε διαμένει με αυτό, είτε διέμενε στο παρελθόν και ανεξάρτητα αν μοιράζεται ή έχει μοιρασθεί την ίδια στέγη με το θύμα·

«θύμα» σημαίνει-

(α) πρόσωπο, σχετικά με το οποίο αρχίζει ή υπάρχει εν εξελίξει διαδικασία σε σχέση με οποιοδήποτε από τα αδικήματα του παρόντος Νόμου, το οποίο υπέστη ζημιά, συμπεριλαμβανομένης της σωματικής, της ψυχικής ή της συναισθηματικής βλάβης ή της οικονομικής ζημιάς που προκλήθηκε απευθείας από τέτοιο αδίκημα·

(β) τα μέλη της οικογένειας προσώπου, ο θάνατος του οποίου προκλήθηκε απευθείας από αξιόποινη πράξη και τα οποία έχουν υποστεί ζημιά εξαιτίας του θανάτου του εν λόγω προσώπου:

Νοείται ότι, αναγνωρίζεται η ιδιότητα του θύματος, ανεξάρτητα από τον εντοπισμό, τη σύλληψη, τη δίωξη ή την καταδίκη του δράστη και ανεξάρτητα από την οικογενειακή σχέση μεταξύ του θύματος και του δράστη·

Νοείται περαιτέρω ότι, όταν πρόκειται για αδίκημα ενδοοικογενειακής βίας το θύμα περιλαμβάνει άντρες, γυναίκες και παιδιά.

«κατάχρηση ή εκμετάλλευση θέσης εξουσίας, εμπιστοσύνης η επιρροής» περιλαμβάνει την περίπτωση όπου το θύμα βρίσκεται σε σχέση συγγένειας εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τρίτου βαθμού ή ως μέλος οικογένειας σύμφωνα με τον περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία των Θυμάτων) Νόμο του 2000 ή σε σύμφωνο συμβίωσης ή συντροφική σχέση με το πρόσωπο που διαπράττει τα ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, ή την περίπτωση που το θύμα βρίσκεται σε οποιαδήποτε άλλη σχέση με το πρόσωπο που διαπράττει τα ποινικά αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, το οποίο λόγω της θέσης του, ή της ιδιότητας του ασκεί εξουσία ή επιρροή στο θύμα, περιλαμβανομένης της σχέσης με κηδεμόνα, εκπαιδευτικό, εργοδότη, υπεύθυνο οποιουδήποτε δημόσιου ή ιδιωτικού ιδρύματος, το οποίο φιλοξενεί ή στο οποίο περιορίζονται ή κρατούνται πρόσωπα δυνάμει οποιουδήποτε νόμου ή απόφασης διοικητικών ή δικαστικών αρχών, καθώς και με άλλα πρόσωπα με ανάλογη θέση ή ιδιότητα·

«εκμετάλλευση ευάλωτης θέσης» σημαίνει την κατάσταση, στην οποία το θύμα δεν έχει άλλη πραγματική ή παραδεκτή επιλογή από το να υποστεί ή να υποκύψει στη συγκεκριμένη κατάχρηση·

«λειτουργός κοινωνικών υπηρεσιών» σημαίνει, λειτουργό του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας·

«μέλος οικογένειας» έχει την ερμηνεία που δίδεται στον περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία των Θυμάτων) Νόμο του 2000, ανεξαρτήτως του εάν τα μέλη μοιράζονται ή μοιράζονταν το ίδιο σπίτι ή στέγη και περιλαμβάνει και

συντρόφους και πρώην συντρόφους ανεξαρτήτως εάν αν ζούσαν μαζί ή όχι·

«μη κυβερνητικός οργανισμός» σημαίνει μη κερδοσκοπική οργάνωση, η οποία δραστηριοποιείται δυνάμει του καταστατικού της, στους τομείς προώθησης των δικαιωμάτων των γυναικών, ή της ισότητας των φύλων ή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ή ενάντια στη βία και η οποία παρέχει οποιοσδήποτε υποστηρικτικές υπηρεσίες· στους τομείς της προστασίας και υποστήριξης θυμάτων βίας κατά γυναικών και που είναι δεόντως εγγεγραμμένη δυνάμει των διατάξεων των περί Σωματείων και Ιδρυμάτων Νόμων του 1972 έως 2017 ή δυνάμει των διατάξεων των περί Εταιρειών Νόμων του 1963 έως 2020.

57 του 1972
85(I) του 1997
104(I) του 2017.

ΚΕΦ.113
19 του 1963
21 του 1967
27 του 1967
9 του 1968
76 του 1977
17 του 1979
105 του 1985
198 του 1986
19 του 1990
46(I) του 1992
96(I) του 1992
41(I) του 1994
15(I) του 1995
21(I) του 1997
82(I) του 1999
149(I) του 1999
2(I) του 2000
135(I) του 2000
151(I) του 2000
76(I) του 2001
70(I) του 2003
167(I) του 2003

92(I) ΤΟΥ 2004
24(I) ΤΟΥ 2005
129(I) ΤΟΥ 2005
130(I) ΤΟΥ 2005
98(I) ΤΟΥ 2006
124(I) ΤΟΥ 2006
70(I) ΤΟΥ 2007
71(I) ΤΟΥ 2007
131(I) ΤΟΥ 2007
186(I) ΤΟΥ 2007
87(I) ΤΟΥ 2008
41(I) ΤΟΥ 2009
49(I) ΤΟΥ 2009
99(I) ΤΟΥ 2009
42(I) ΤΟΥ 2010
60(I) ΤΟΥ 2010
88(I) ΤΟΥ 2010
53A(I) ΤΟΥ 2011
53(I) ΤΟΥ 2011
117(I) ΤΟΥ 2011
145(I) ΤΟΥ 2011
157(I) ΤΟΥ 2011
198(I) ΤΟΥ 2011
64(I) ΤΟΥ 2012
98(I) ΤΟΥ 2012
190(I) ΤΟΥ 2012
203(I) ΤΟΥ 2012
6(I) ΤΟΥ 2013
90(I) ΤΟΥ 2013
74(I) ΤΟΥ 2014
75(I) ΤΟΥ 2014
18(I) ΤΟΥ 2015
62(I) ΤΟΥ 2015
63(I) ΤΟΥ 2015
89(I) ΤΟΥ 2015
120(I) ΤΟΥ 2015
40(I) ΤΟΥ 2016
90(I) ΤΟΥ 2016
97(I) ΤΟΥ 2016

17(I) του 2017
33(I) του 2017
51(I) του 2017
37(I) του 2018
83(I) του 2018
149(I) του 2018
163(I) του 2019
38(I) του 2020
43(I) του 2020
191(I) του 2020
192(I) του 2020.

«νομικό πρόσωπο» σημαίνει κάθε οντότητα με νομική προσωπικότητα, η οποία αναγνωρίζεται ως τέτοια δυνάμει των σχετικών νόμων της Δημοκρατίας ή οποιασδήποτε άλλης σχετικής εφαρμοστέας νομοθεσίας, εξαιρουμένων των κρατικών υπηρεσιών ή άλλων οργανισμών δημοσίου δικαίου όταν ασκούν κρατική εξουσία και των δημόσιων διεθνών οργανισμών.

«παιδί» σημαίνει, πρόσωπο ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών.

«ποινική διαδικασία» σημαίνει διαδικασία διερεύνησης, δίωξης και εκδίκασης ποινικής υπόθεσης από Δικαστήριο μέχρι την επιβολή ποινής, ως και έκδοσης οιαδήποτε διατάγματος πριν, κατά ή μετά την επιβολή ποινής, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη που τελέστηκε εις βάρος του θύματος.

«σεξουαλική πράξη» περιλαμβάνει οποιαδήποτε πράξη, με ή χωρίς δεισδυση, η οποία εύλογα θεωρείται-

(α) ως εκ της φύσεως της σεξουαλική, ανεξάρτητα από το σκοπό του προσώπου που προβαίνει σε αυτή, ή

(β) δυνατό να είναι ως εκ της φύσεως της σεξουαλική και οι περιστάσεις υπό τις οποίες διενεργείται την καθιστούν σεξουαλική·

«πρόσωπο» σημαίνει φυσικό ή νομικό πρόσωπο·

14(III) του 2017.

«Σύμβαση» σημαίνει τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής βίας που η Δημοκρατία κύρωσε με τον Νόμο περί της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Κυρωτικός) Νόμος του 2017·

«Συντονιστικός Φορέας ή Φορέας» σημαίνει τον Εθνικό Συντονιστικό Φορέα για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών σύμφωνα με το άρθρο 39 και αποτελεί συντονιστικό σώμα, η σύνθεση και λειτουργία του οποίου καθορίζονται στον παρόντα Νόμο·

«υλικό πορνογραφικού ή σεξουαλικού περιεχομένου» περιλαμβάνει -

(α) κάθε υλικό στο οποίο απεικονίζεται πρόσωπο να επιδίδεται σε πραγματική ή προσομοιωμένη πράξη σεξουαλικού χαρακτήρα,

(β) κάθε απεικόνιση σεξουαλικού χαρακτήρα του στήθους γυναίκας, ή των γεννητικών οργάνων ή του πρωκτού οποιουδήποτε προσώπου·

(γ) κάθε υλικό, στο οποίο απεικονίζεται και/ ή ηχογραφείται πρόσωπο να επιδίδεται σε πραγματική ή προσομοιωμένη πράξη σεξουαλικού χαρακτήρα ή κάθε γυμνή απεικόνιση του στήθους γυναίκας, ή των

γεννητικών οργάνων ή του πρωκτού οποιουδήποτε προσώπου, ή

(δ) ρεαλιστικές εικόνες προσώπου, στις οποίες απεικονίζεται και/ ή ηχογραφείται να επιδίδεται σε πράξη σεξουαλικού χαρακτήρα, ή ρεαλιστικές εικόνες του στήθους γυναίκας, ή του πρωκτού ή των γεννητικών οργάνων οποιουδήποτε προσώπου .

(ε) γραπτός ή έντυπος λόγος πορνογραφικού και/ ή σεξουαλικού περιεχομένου.

«Υπουργός» σημαίνει τον/την Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως εκτός όπου αλλού αναφέρεται ρητά άλλος Υπουργός.

«φύλο» σημαίνει τους κοινωνικά δομημένους ρόλους, συμπεριφορές, δραστηριότητες και ιδιότητες τις οποίες μια κοινωνία θεωρεί προσήκουσες και ενδεδειγμένες ή κατάλληλες για τους άντρες και τις γυναίκες.

Σκοπός του Νόμου.

3. Σκοπός του παρόντος Νόμου είναι ο καθορισμός αδικημάτων βίας κατά των γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας, η πρόληψη, καταστολή και καταπολέμηση τους, η προστασία των γυναικών από κάθε μορφή βίας και η εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, η προώθηση της ουσιαστικής ισότητας ανάμεσα σε γυναίκες και άνδρες, ο σχεδιασμός περιεκτικού πλαισίου, πολιτικών και μέτρων για την προστασία και στήριξη όλων των θυμάτων, η προώθηση της διεθνούς συνεργασίας με σκοπό την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και η παροχή υποστήριξης και βοήθειας σε οργανισμούς και σε εμπλεκόμενες υπηρεσίες για αποτελεσματική συνεργασία, ώστε να υιοθετηθεί μια

ολοκληρωμένη προσέγγιση για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

Αρχές, επί των οποίων βασίζεται η εφαρμογή του Νόμου.

4.-(1) Η εφαρμογή του παρόντος Νόμου από οποιαδήποτε εμπλεκόμενη υπηρεσία και μη κυβερνητικό οργανισμό και η χρήση των μέτρων για την προστασία και προώθηση των δικαιωμάτων των θυμάτων βίας κατά γυναικών, και ενδοοικογενειακής βίας διασφαλίζεται χωρίς καμία διάκριση λόγω φύλου, γένους, φυλής, χρώματος, γλώσσας, θρησκείας, πολιτικής ή άλλης άποψης, εθνικής ή κοινωνικής καταγωγής, σχέσης με εθνική μειονότητα, περιουσίας, γέννησης, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, ηλικίας, κατάστασης υγείας, αναπηρίας, οικογενειακής κατάστασης, μεταναστευτικής ή προσφυγικής κατάστασης, ή άλλης κατάστασης.

(2) Η μεταχείριση θυμάτων κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών από τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και μη κυβερνητικούς οργανισμούς είναι σύμφωνη με τις αρχές και διατάξεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού και άλλων διεθνών πρότυπων κανόνων αναφορικά με τη μεταχείριση των παιδιών θυμάτων ποινικών αδικημάτων, διασφαλίζοντας το συμφέρον της γυναίκας κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών, λαμβάνοντας υπόψη την ηλικία και το βαθμό ψυχολογικής και σωματικής ανάπτυξης ή ωριμότητάς της, καθώς και της ευάλωτης κατάστασής της.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ –**ΠΟΙΝΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ**

- Βία κατά των γυναικών.
Πίνακας 1.
- 5.-(1) Βία κατά γυναίκας περιλαμβάνει -
- (α) τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος που προβλέπεται στον Πίνακα 1·
 - (β) την ψυχολογική βία, σύμφωνα με το άρθρο 6·
 - (γ) τη σεξουαλική παρενόχληση, σύμφωνα με το άρθρο 7·
 - (δ) την οικονομική βία, σύμφωνα με το άρθρο 8·
 - (ε) την παρενοχλητική παρακολούθηση, σύμφωνα με τον περί της Προστασίας από Παρενόχληση και Παρενοχλητική Παρακολούθηση Νόμο του 20...
 - (στ) τη διάδοση υλικού πορνογραφικού ή σεξουαλικού περιεχομένου, σύμφωνα με το άρθρο 9·
 - (ζ) τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος που προβλέπεται στον περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Σεξουαλικής Κακοποίησης, της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης Παιδιών και της Παιδικής Πορνογραφίας Νόμο του 2014 όταν το θύμα είναι γυναίκα κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών·
 - (η) την ενδοοικογενειακή βία, σύμφωνα με το άρθρο 2·
- Ψυχολογική βία.
6. Όποιος με την συμπεριφορά του που εκφράζεται με εξαναγκασμό, πίεση, υποτιμητικά σχόλια, εξύβριση ή απειλές, πλήττει σοβαρά την ψυχολογική ακεραιότητα γυναίκας ή της προκαλεί πραγματικό φόβο, είναι ένοχος αδικήματος και υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια ή σε χρηματική ποινή μέχρι δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Σεξουαλική
παρενόχληση.

7. Όποιος προβαίνει σε ανεπιθύμητη από τη γυναίκα συμπεριφορά σεξουαλικής φύσεως, που εκφράζεται με λόγια ή με πράξεις και έχει ως σκοπό ή αποτέλεσμα την προσβολή της αξιοπρέπειας της γυναίκας, ιδιαίτερα όταν μέσω αυτής της συμπεριφοράς δημιουργεί ένα εκφοβιστικό, εχθρικό, υποβαθμιστικό, ταπεινωτικό ή προσβλητικό κλίμα προς τη γυναίκα, είναι ένοχος αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης του υπόκειται σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα τρία χρόνια ή σε χρηματική ποινή μέχρι δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δύο αυτές ποινές.

Οικονομική βία.

8. Όταν η γυναίκα είναι οικονομικά εξαρτώμενη από το σύζυγο ή σύντροφο της και ο σύζυγος ή σύντροφος, της αποστερεί τα αναγκαία προς το ζην οικονομικά μέσα, περιλαμβανομένης διατροφής, ιατρικής περίθαλψης, ιματισμού και στέγης, με σκοπό να της προκαλέσει σωματική και/ή ψυχολογική βλάβη και/ή με σκοπό να την εξαναγκάσει να προβεί σε οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη, και/ή απερίσκεπτα, αδιαφορώντας εάν θα της προκαλέσει σωματική ή ψυχολογική βλάβη, είναι ένοχος αδικήματος και σε περίπτωση καταδίκης υπόκειται σε φυλάκιση η οποία δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή σε πρόστιμο το οποίο δεν υπερβαίνει τις δέκα χιλιάδες ευρώ (€10.000) ή και στις δυο αυτές ποινές.

Υποκίνηση παιδιού.

9. Όποιος υποκινεί παιδί να διαπράξει οποιοδήποτε από τα αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, είναι ένοχος αδικήματος και, σε περίπτωση καταδίκης του υπόκειται στην ίδια ποινή φυλάκισης ή χρηματικής ποινής που φέρουν τα εν λόγω αδικήματα για τον αυτουργό.

Επιβαρυντικές
περιστάσεις.

10. Κατά την εκδίκαση αδικημάτων βίας κατά γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας και σε περίπτωση καταδίκης, στην επιμέτρηση της ποινής, λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο,

ως επιβαρυντικές οι ακόλουθες περιστάσεις, εφόσον δεν αποτελούν ήδη μέρος των συστατικών στοιχείων του αδικήματος:

(α) Το αδίκημα διαπράχθηκε κατά πρώην ή νυν συζύγου ή συντρόφου, από μέλος της οικογένειας, ατόμου που συζεί ή συζούσε με το θύμα ή ατόμου που έχει κάνει κατάχρηση ή εκμετάλλευση θέσης εξουσίας, εμπιστοσύνης η επιρροής·

(β) το αδίκημα ή τα συναφή αδικήματα διαπράχθηκαν κατά συρροή·

(γ) το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον προσώπου που είναι σε ευάλωτη θέση συνεπεία διανοητικής ή σωματικής αναπηρίας ή κατάστασης εξάρτησης ή γυναίκας η οποία εγκυμονούσε κατά το χρόνο διάπραξης του αδικήματος ή τελούσε υπό άλλες ειδικές συνθήκες·

(δ) το αδίκημα διαπράχθηκε κατά ή στην παρουσία παιδιού:

Νοείται ότι, η παρουσία περιλαμβάνει οπτικό και ακουστικό πεδίο.

(ε) το αδίκημα διαπράχθηκε από δύο η περισσότερα άτομα ενεργούντα από κοινού·

(στ) το αδίκημα συνοδεύτηκε ή του αδικήματος προηγήθηκαν ακραία επίπεδα βίας, εξαναγκασμού, ή απειλής·

(ζ) το αδίκημα διαπράχθηκε με τη χρήση ή υπό την απειλή όπλου ή άλλου επικίνδυνου αντικειμένου·

(η) το αδίκημα είχε ως αποτέλεσμα σοβαρή βλάβη στο θύμα·

(θ) ο δράστης είχε καταδικαστεί προηγουμένως για αδικήματα παρόμοιας φύσεως·

(ι) το αδίκημα διαπράχθηκε από δημόσιο λειτουργό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του:

Νοείται ότι, ο όρος «δημόσιος λειτουργός» έχει την έννοια που αποδίδεται στο άρθρο (4), του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154.

Ευθύνη νομικών
προσώπων.

11.-(1) Νομικό πρόσωπο είναι υπεύθυνο για τα αδικήματα βίας κατά γυναικών όταν αυτά διαπράττονται , από οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου και το οποίο κατέχει στο νομικό αυτό πρόσωπο θέση που βασίζεται σε –

(α) εξουσία αντιπροσώπευσης του νομικού προσώπου, ή

(β) εξουσία να λαμβάνει αποφάσεις εκ μέρους του νομικού προσώπου, ή

(γ) εξουσία να ασκεί έλεγχο εντός του νομικού προσώπου.

(2) Άνευ επηρεασμού των διατάξεων του εδαφίου (1), νομικό πρόσωπο δύναται να θεωρηθεί υπεύθυνο για τη διάπραξη των αδικημάτων βίας κατά των γυναικών που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο σε περίπτωση κατά την οποία η ελλιπής εποπτεία ή ο ελλιπής έλεγχος από πρόσωπο που καθορίζεται στο εδάφιο (1) έχει καταστήσει δυνατή τη διάπραξη των εν λόγω αδικημάτων από πρόσωπο το οποίο ενεργεί υπό τη δικαιοδοσία του.

(3) Η ευθύνη του νομικού προσώπου δυνάμει των εδαφίων (1) και (2), δεν αποκλείει την ποινική δίωξη των φυσικών προσώπων που ενεργούν ως αυτουργοί, ηθικοί αυτουργοί ή συνεργοί στα αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο.

(4) Νομικό πρόσωπο, το οποίο καταδικάζεται για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος βίας κατά γυναίκας, υπόκειται σε

χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις τριακόσιες χιλιάδες ευρώ (€300.000).

(5) Πέραν της ποινικής ευθύνης για τη διάπραξη των αδικημάτων που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, το νομικό πρόσωπο υπέχει επίσης και αστική ευθύνη.

Επιπρόσθετες ποινές ή κυρώσεις κατά νομικών ή φυσικών προσώπων.

12.-(1) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιουδήποτε άλλου νόμου και ανεξάρτητα από την επιβολή οποιασδήποτε άλλης ποινής ή κύρωσης για τη διάπραξη των ποινικών αδικημάτων βίας κατά γυναικών, το Δικαστήριο δύναται, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας ή κατά την επιβολή ποινής σε καταδικασθέν πρόσωπο, να διατάξει ως επιπρόσθετη ποινή ή κύρωση –

(α) τον αποκλεισμό από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις·

(β) τη διάλυση του νομικού προσώπου·

(γ) το προσωρινό ή το μόνιμο κλείσιμο των υποστατικών ή εγκαταστάσεων που χρησιμοποιήθηκαν για τη διάπραξη του αδικήματος·

(δ) την κατάσχεση και τη δήμευση οποιουδήποτε αντικειμένου ή μέσου το οποίο χρησιμοποιήθηκε για τη διάπραξη οποιουδήποτε αδικήματος βίας κατά γυναικών που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο·

(2) Παράλειψη συμμόρφωσης με διάταγμα του Δικαστηρίου που εκδίδεται δυνάμει του εδαφίου (1), συνιστά ποινικό αδίκημα και τιμωρείται με ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει τα πέντε (5) έτη ή με χρηματική ποινή που δεν υπερβαίνει τις εκατό εβδομήντα χιλιάδες ευρώ (€170.000) ή και με τις δύο αυτές ποινές.

(3) Κατά την εκδίκαση υπόθεσης γονικής μέριμνα ανηλίκου σύμφωνα με των περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμων του

60(I) του 1995
 95(I) του 1995
 30(I) του 1997
 60(I) του 1997
 21(I) του 1998
 190(I) του 2002
 203(I) του 2004
 68(I) του 2008.

1990 έως 2008, το αρμόδιο Οικογενειακό Δικαστήριο δύναται να λαμβάνει υπόψη του περιστατικά βίας κατά γυναικών και ενδοοικογενειακής βίας και να διασφαλίζει ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων γονικής μέριμνας συμπεριλαμβανομένης και της επικοινωνίας, δεν θέτει σε πραγματικό κίνδυνο τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των ανηλίκων παιδιών.

Εφαρμογή άλλων νόμων.

ΚΕΦ.155
 93 του 1972
 2 του 1975
 12 του 1975
 41 του 1978
 162 του 1989
 142 του 1991
 9(I) του 1992
 10(I) του 1996
 89(I) του 1997
 54(I) του 1998
 96(I) του 1998
 14(I) του 2001
 185(I) του 2003
 219(I) του 2004
 57(I) του 2007
 9(I) του 2009
 111(I) του 2011
 165(I) του 2011
 7(I) του 2012
 21(I) του 2012
 160(I) του 2012
 23(I) του 2013
 16(I) του 2014
 42(I) του 2014
 186(I) του 2014
 110(I) του 2018
 129(I) του 2018.

13. Οι διατάξεις των:-

(α) περί Ποινικής Δικονομίας Νόμων του 1972 έως 2018, Κεφ. 155.

	(β) του περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία Θυμάτων) Νόμου του 2000·
95(Ι) του 2001 15(Ι) του 2014 96(Ι) του 2019.	(γ) των περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμων του 2001 έως 2019·
91(Ι) του 2014 105(Ι) του 2014.	(δ) των περί της Πρόληψης και της Καταπολέμησης της Σεξουαλικής Κακοποίησης, της Σεξουαλικής Εκμετάλλευσης Παιδιών και της Παιδικής Πορνογραφίας Νόμων του 2014·
51(Ι) του 2016.	(ε) του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016, εφαρμόζονται για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου στην περίπτωση στον βαθμό και την έκταση που δεν είναι αντίθετες με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.
Δικαιοδοσία Δικαστηρίων. ΚΕΦ.154 3 του 1962 43 του 1963 41 του 1964 69 του 1964 70 του 1965 5 του 1967 58 του 1967 44 του 1972 92 του 1972 29 του 1973 59 του 1974 3 του 1975 13 του 1979 10 του 1981	14.- (1) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα, τα Δικαστήρια της Δημοκρατίας έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν αδικήματα βίας κατά γυναικών εφόσον αυτά διαπράχθηκαν:

46 ΤΟΥ 1982
86 ΤΟΥ 1983
186 ΤΟΥ 1986
111 ΤΟΥ 1989
236 ΤΟΥ 1991
6(Ι) ΤΟΥ 1994
3(Ι) ΤΟΥ 1996
99(Ι) ΤΟΥ 1996
36(Ι) ΤΟΥ 1997
40(Ι) ΤΟΥ 1998
45(Ι) ΤΟΥ 1998
15(Ι) ΤΟΥ 1999
37(Ι) ΤΟΥ 1999
38(Ι) ΤΟΥ 1999
129(Ι) ΤΟΥ 1999
30(Ι) ΤΟΥ 2000
43(Ι) ΤΟΥ 2000
77(Ι) ΤΟΥ 2000
162(Ι) ΤΟΥ 2000
169(Ι) ΤΟΥ 2000
181(Ι) ΤΟΥ 2000
27(Ι) ΤΟΥ 2001
12(Ι) ΤΟΥ 2002
85(Ι) ΤΟΥ 2002
144(Ι) ΤΟΥ 2002
145(Ι) ΤΟΥ 2002
25(Ι) ΤΟΥ 2003
48(Ι) ΤΟΥ 2003
84(Ι) ΤΟΥ 2003
164(Ι) ΤΟΥ 2003
124(Ι) ΤΟΥ 2004
31(Ι) ΤΟΥ 2005
18(Ι) ΤΟΥ 2006
130(Ι) ΤΟΥ 2006
126(Ι) ΤΟΥ 2007
127(Ι) ΤΟΥ 2007
70(Ι) ΤΟΥ 2008
83(Ι) ΤΟΥ 2008
64(Ι) ΤΟΥ 2009

56(I) του 2011
72(I) του 2011
163(I) του 2011
167(I) του 2011
84(I) του 2012
95(I) του 2012
134(I) του 2012
125(I) του 2013
131(I) του 2013
87(I) του 2015
91(I) του 2015
112(I) του 2015
113(I) του 2015
31(I) του 2016
43(I) του 2016
31(I) του 2017
72(I) του 2017
23(I) του 2018
24(I) του 2018
108(I) του 2018
134(I) του 2020
150(I) του 2020.

(i) επί πλοίου φέροντος τη σημαία τη Δημοκρατίας;

(ii) επί αεροσκάφους το οποίο είναι εγγεγραμμένο σύμφωνα με τη νομοθεσία της Δημοκρατίας.

(2) Αδίκημα που διαπράχθηκε σύμφωνα με τα εδάφια (i) και (ii) της παραγράφου (1) εκδικάζεται από το αρμόδιο Δικαστήριο της Επαρχίας Λευκωσίας.

(3) Τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 5, του Ποινικού Κώδικα και παρά τις διατάξεις του άρθρου 6 αυτού, τα Δικαστήρια της Δημοκρατίας έχουν δικαιοδοσία να εκδικάζουν αδικήματα βίας κατά των γυναικών που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, εφόσον αυτά διαπράττονται με τη βοήθεια

ηλεκτρονικού συστήματος στο οποίο υπάρχει πρόσβαση από το έδαφος της Δημοκρατίας, ασχέτως εάν το ηλεκτρονικό σύστημα ευρίσκεται ή όχι στο έδαφος της Δημοκρατίας.

Αποκλεισμός
ορισμένων
υπερασπίσεων.

15. Δεν αποτελεί υπεράσπιση ή ελαφρυντικό παράγοντα ή δικαιολογία, σχετικά με οποιοδήποτε από τα αδικήματα που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, η επίκληση από τον κατηγορούμενο ότι το θύμα έχει παραβεί, πολιτισμικούς, θρησκευτικούς, κοινωνικούς ή παραδοσιακούς κανόνες ή έθιμα αρμόζουσας συμπεριφοράς ή λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού ή ότι το αδίκημα διαπράχθηκε για λόγους τιμής.

Καταγγελία από
Επαγγελματίες.

16. Οποιοδήποτε πρόσωπο στα πλαίσια άσκησης του επαγγέλματος του ή στα πλαίσια των επαγγελματικών του καθηκόντων, είτε στο δημόσιο, είτε στον ιδιωτικό τομέα, έχει επαρκείς λόγους να πιστεύει ότι έχει διαπραχθεί αδίκημα δυνάμει του παρόντος Νόμου ή ότι και άλλες πράξεις βίας αναμένονται να διαπραχθούν εναντίον γυναίκας και προβεί σε καταγγελία στις διωκτικές αρχές, οι κανόνες εμπιστευτικότητας που προβλέπονται από οποιοδήποτε νόμο δεν θα τυγχάνουν εφαρμογής για την καταγγελία, εκτός όπου η πληροφόρηση ελήφθη από δικηγόρο στο πλαίσιο νομικής συμβουλής και/ ή εκπροσώπησης και/ή υπεράσπισης προσώπου, το οποίο αντιμετωπίζει ποινική και/ή αστική διαδικασία για οποιοδήποτε αδίκημα το οποίο καλύπτεται από τις πρόνοιες του παρόντος Νόμου.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ –**ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΟ
ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ - ΔΙΚΑΙΩΜΑ
ΘΥΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ**

Μεταχείριση
θυμάτων.

17.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016 και του περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμου του 2001 που εφαρμόζεται για τα θύματα των αδικημάτων βίας κατά γυναικών -

(α) Οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες, καθώς και οι εμπλεκόμενοι μη κυβερνητικοί οργανισμοί αναλόγως των αρμοδιοτήτων τους και εντός των πλαισίων αυτών, μεταχειρίζονται τα θύματα με τον οφειλόμενο σεβασμό της αξιοπρέπειάς τους, των δικαιωμάτων τους και των έννομων συμφερόντων τους, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας και διασφαλίζουν ότι τα θύματα τυγχάνουν ειδικής μεταχείρισης, που ανταποκρίνεται με τον καλύτερο τρόπο στο καλύτερο συμφέρον τους, την εξατομικευμένη κατάστασή τους, την ηλικία και το βαθμό ωριμότητάς τους·

(β) το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας διασφαλίζει ότι παρέχεται συνδρομή, στήριξη και προστασία σε θύμα αμέσως μόλις αυτό ή οποιαδήποτε άλλη εμπλεκόμενη υπηρεσία, έχουν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι ενδέχεται να έχει διαπραχθεί εις βάρος του κάποιο εκ των αδικημάτων που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο ανεξαρτήτως της προθυμίας του θύματος να συνεργαστεί στην ποινική διαδικασία· και

(γ) το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας διασφαλίζει ότι, όταν η ηλικία θύματος αδικήματος βίας κατά γυναικών ή ενδοοικογενειακής βίας που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο είναι αβέβαιη και υπάρχουν λόγοι που καταδεικνύουν ότι πρόκειται για πρόσωπο κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών, το εν

λόγω πρόσωπο θεωρείται κατά τεκμήριο κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών, έτσι ώστε να έχει άμεση πρόσβαση σε συνδρομή, στήριξη και προστασία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους III και IV.

Δικαίωμα λήψης πληροφοριών από θύμα.

18.-(1) Τηρουμένων των διατάξεων του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016 και στην περίπτωση που δεν προβλέπεται ρητά σε αυτόν, όταν εμπλεκόμενη υπηρεσία ή μη κυβερνητικός οργανισμός κρίνει έχοντας βάσιμες στοιχειοθετημένες ή δικαιολογημένες υποψίες ότι οποιοδήποτε πρόσωπο ενδέχεται να είναι θύμα δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου, ή έρχεται σε πρώτη επαφή με θύμα το παραπέμπει ή/και ενημερώνει σχετικά το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, το οποίο το ενημερώνει για τα δικαιώματα και τις δυνατότητες που έχει δυνάμει του παρόντος Νόμου και ακολούθως ενημερώνει σχετικά την Αστυνομία.

(2) Το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας τηρουμένου και του νόμου που αναφέρεται το εδάφιο (1), παρέχει σε απλή και κατανοητή γλώσσα στο θύμα τις πληροφορίες που χρειάζεται για την προστασία των συμφερόντων του ως θύμα, οι οποίες μπορεί, όπου είναι δυνατό, να δίνονται και γραπτώς, και οι οποίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα –

(α) Το όνομα των κρατικών υπηρεσιών ή μη κυβερνητικών οργανώσεων στις οποίες μπορεί να προσφύγει για να του παραχωρηθεί υποστήριξη και το είδος της υποστήριξης·

(β) τη δυνατότητα εξατομικευμένης αξιολόγησης της προσωπικής κατάστασης του και την αξιολόγηση της επικινδυνότητας δυνάμει των προνοιών του άρθρου 21·

(γ) πληροφορίες αναφορικά με υγειονομική ή ψυχολογική στήριξη του θύματος·

(δ) πληροφορίες που σχετίζονται με την υποβολή καταγγελίας εναντίον των δραστών των αδικημάτων στις δικωκτικές αρχές·

(ε) την ύπαρξη καταφυγίων προστασίας·

(στ) τους όρους και τη διαδικασία, βάσει των οποίων μπορεί να απολαύσει ασφάλεια και προστασία·

(ζ) το βαθμό και τους όρους, βάσει των οποίων του παρέχονται νομικές συμβουλές, από ποιους παρέχονται τέτοιες συμβουλές ή/και νομική αρωγή σύμφωνα με τις διατάξεις του Μέρους III·

6(I) του 2000
6(I) του 2002
53(I) του 2003
67(I) του 2003
9(I) του 2004
241(I) του 2004
154(I) του 2005
112(I) του 2007
122(I) του 2009
9(I) του 2013
58(I) του 2014
59(I) του 2014
105(I) του 2016
106(I) του 2016
80(I) του 2018
116(I) του 2019
142(I) του 2020.

(η) πληροφορίες αναφορικά με τη δυνατότητα υποβολής αίτησης διεθνούς προστασίας δυνάμει των διατάξεων των περί Προσφύγων Νόμων του 2000 έως 2020, όπου αυτό εφαρμόζεται ή οτιδήποτε αφορά την άδεια παραμονής, εάν το θύμα είναι αλλοδαπή·

51(Ι) του 1997
126(Ι) του 2006.

Προστασία
καταγγελλόντων
και θυμάτων και
υποχρεώσεις
διωκτικών αρχών.

(θ) πληροφορίες για τη διαδικασία αποζημίωσης σύμφωνα με τον παρόντα Νόμο και σύμφωνα με τους περί Αποζημίωσης Θυμάτων Βίαιων Εγκλημάτων Νόμους του 1997 έως 2006, αναλόγως της περίπτωσης.

19.-(1) Οι διωκτικές αρχές διασφαλίζουν την προστασία των ατόμων που καταγγέλλουν αδικήματα βίας που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο.

(2) Η Αστυνομία με την πρώτη της επαφή με θύμα αδικήματος βίας κατά γυναικών τηρεί τα προβλεπόμενα στον περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμο του 2016.

(3) Σε περίπτωση που η Αστυνομία κρίνει ότι το θύμα κινδυνεύει από τη μη προφυλάκιση υπόδικου ή την απόλυση του κατάδικου το ενημερώνει και λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την προστασία του, σε συνεργασία με το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, ή με μη κυβερνητικό οργανισμό.

(4) Σε περίπτωση που το θύμα αδικήματος δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου εμπίπτει στην κατηγορία θυμάτων με ειδικές ανάγκες προστασίας ή εμπίπτει στην κατηγορία παιδιών θυμάτων και ατόμων με σοβαρή νοητική ή ψυχοκοινωνική αναπηρία κατά την διάρκεια της ποινικής διαδικασίας εφαρμόζονται, τα άρθρα 22 και 23 του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016.

(5) Σε περίπτωση καταγγελίας θύματος αδικημάτων που προβλέπονται στον παρόντα νόμο, που διαπράχθηκαν στη Δημοκρατία και που το θύμα έχει την κατοικία του σε άλλο

κράτος μέλος της Ε.Ε., προς τις αρχές του κράτους μέλους της κατοικίας του, εφόσον διαβιβαστεί στις διωκτικές αρχές, διερευνάται με τον ίδιο τρόπο με τον οποίο θα διερευνάτο σε περίπτωση που το θύμα βρισκόταν στη Δημοκρατία.

(6) Ανεξαρτήτως των διατάξεων του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016, οι διωκτικές αρχές εξασφαλίζουν ότι η διερεύνηση ή η άσκηση ποινικής δίωξης δεν εξαρτώνται από την υποβολή παραπόνου ή καταγγελίας από το θύμα ή εκπρόσωπό του και ότι η ποινική διαδικασία μπορεί να συνεχιστεί ακόμα και εάν το θύμα ή εκπρόσωπος του αποσύρει την κατάθεσή του.

(7) Οποιαδήποτε νόμιμη οργάνωση, ίδρυμα, σωματείο ή μη κυβερνητική οργάνωση, η οποία έχει στο καταστατικό της, ως σκοπό τη στήριξη και προστασία θυμάτων των αδικημάτων του παρόντος νόμου μπορεί, εφόσον το θύμα ή σε περίπτωση ανήλικου θύματος, ο γονέας του ή ο ασκών τη γονική μέριμνα συναινεί σε αυτό, να βοηθά και να στηρίζει το θύμα κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας.

(8) Οι διωκτικές αρχές διασφαλίζουν ότι παρέχεται αποτελεσματική και κατάλληλη προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό ειδικότερα κατά τη διάρκεια και μετά την έρευνα και δίωξη των δραστών στα ακόλουθα πρόσωπα:

(α) Οποιοδήποτε πρόσωπο, άλλο από το θύμα, το οποίο αναφέρει τη διάπραξη ποινικού αδικήματος βίας κατά των γυναικών που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο ή συνεργάζεται διαφορετικά με οποιοδήποτε τρόπο με τις διωκτικές αρχές·

(β) οποιοδήποτε μάρτυρα, άλλο από το θύμα, ο οποίος δίνει κατάθεση αναφορικά με τη διάπραξη ποινικού αδικήματος βίας κατά των γυναικών που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο·

(γ) όπου είναι αναγκαίο, τα μέλη της οικογένειας του θύματος.

(9) Οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν όλα τα αναγκαία και απαραίτητα μέτρα για την παροχή κατάλληλης προστασίας από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό, ειδικότερα κατά τη διάρκεια και μετά την έρευνα και δίωξη των δραστών των αδικημάτων που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο, μέσω και οργανώσεων, ιδρυμάτων, σωματείων ή μη κυβερνητικών οργανώσεων που ασκούν δραστηριότητες ή παρέχουν συνδρομή στα θύματα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου.

Ατομική αξιολόγηση
κινδύνου για τον
προσδιορισμό ειδικών
αναγκών προστασίας.

20.-(1) Η Αστυνομία προβαίνει σε έγκαιρη ατομική αξιολόγηση του θύματος, με σκοπό –

(α) την αξιολόγηση του κινδύνου φονικότητας, της σοβαρότητας της κατάστασης και του κινδύνου επαναλαμβανόμενης βίας·

(β) τη διαχείριση του κινδύνου τον προσδιορισμό των ειδικών αναγκών προστασίας του· και

(γ) τη λήψη απόφασης κατά πόσο και σε ποιο βαθμό το θύμα δύναται να επωφεληθεί από ειδικά μέτρα κατά τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας, όπως προβλέπεται στα άρθρα 22 και 23 του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016 λόγω ιδιαίτερου κινδύνου να υποστεί δευτερογενή και επαναλαμβανόμενη θυματοποίηση, εκφοβισμό και αντεκδίκηση.

(2) Ανάλογα με το αποτέλεσμα της αναφερόμενης στο εδάφιο (1) αξιολόγησης, η Αστυνομία συνεργάζεται, εκεί όπου χρειάζεται, με τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, τις Υπηρεσίες Ψυχικής

Υγείας και τις Ιατρικές Υπηρεσίες για περαιτέρω αξιολόγηση των αναγκών του θύματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Νόμου και του άρθρου 11 του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016.

(3) Στην αξιολόγηση του εδαφίου (1) λαμβάνονται κυρίως υπόψη τα πιο κάτω στοιχεία:

(α) Τα προσωπικά χαρακτηριστικά του θύματος·

(β) το είδος ή/και η φύση του αδικήματος·

(γ) οι περιστάσεις του αδικήματος· και

(δ) το γεγονός ότι ο δράστης έχει στην κατοχή του ή έχει πρόσβαση σε πυροβόλα όπλα.

(4) Στο πλαίσιο της ατομικής αξιολόγησης, οι διωκτικές αρχές σε συνεργασία με τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας, τις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας και τις Ιατρικές Υπηρεσίες, δίδουν ιδιαίτερη προσοχή στα θύματα που υπέστησαν σημαντική βλάβη λόγω της σοβαρότητας του εγκλήματος, στα θύματα εγκλήματος που οφείλεται σε προκαταλήψεις ή διακρίσεις, που θα μπορούσε, ιδίως, να σχετίζεται με τα προσωπικά χαρακτηριστικά τους, και στα θύματα τα οποία είναι ιδιαίτερα ευάλωτα λόγω της σχέσης τους με το δράστη ή της εξάρτησής τους από αυτόν, ιδίως τα θύματα τρομοκρατίας, οργανωμένου εγκλήματος, εμπορίας ανθρώπων, βίας με βάση το φύλο, βίας στο πλαίσιο στενής σχέσης, σεξουαλικής βίας ή εκμετάλλευσης ή εγκλήματος μίσους και στα θύματα με αναπηρίες.

(5) Για τους σκοπούς του παρόντος Νόμου, όταν το θύμα είναι παιδί τεκμαίρεται ότι το παιδί θύμα έχει ειδικές ανάγκες προστασίας και για να καθορισθεί αν και σε ποιο βαθμό αυτό θα επωφελείτο από τα ειδικά μέτρα που προβλέπονται στα άρθρα

22 και 23 του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016 το παιδί θύμα υποβάλλεται σε ατομική αξιολόγηση σύμφωνα με τις διατάξεις του εδαφίου (1).

(6) Η έκταση της ατομικής αξιολόγησης δύναται να προσαρμοσθεί, ανάλογα με τη σοβαρότητα του εγκλήματος και το βαθμό της προφανούς βλάβης που υπέστη το θύμα.

(7) Η ατομική αξιολόγηση διενεργείται με τη στενή συμμετοχή του θύματος και κατά τη διενέργειά της λαμβάνονται υπόψη οι επιθυμίες του, συμπεριλαμβανομένης της επιθυμίας του για τη μη λήψη των ειδικών μέτρων που προβλέπονται στα άρθρα 22 και 23 του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016.

(8) Αν οι περιστάσεις που αποτελούν τη βάση μιας ατομικής αξιολόγησης έχουν μεταβληθεί σημαντικά, οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα ώστε η ατομική αξιολόγηση να επικαιροποιείται καθ' όλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας.

Επιπρόσθετες υποχρεώσεις σε σχέση με την ποινική έρευνα δίωξη και εκδίκαση των αδικημάτων.

21. Οι διωκτικές αρχές και το Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί προς εκδίκαση ή εκδικάζεται ποινική υπόθεση για διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναικών, στο πλαίσιο των εξουσιών τους -

(α) ενεργούν έγκαιρα και κατάλληλα προσφέροντας επαρκή και άμεση προστασία στα θύματα·

(β) διασφαλίζουν ότι η ποινική διαδικασία διεξάγεται χωρίς καθυστέρηση και χωρίς να επιδεινώνει την τραυματική εμπειρία που βίωσε το θύμα·

(γ) εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα, οι μονάδες ή οι υπηρεσίες που είναι επιφορτισμένες με την ποινική έρευνα και δίωξη των αδικημάτων βίας κατά των γυναικών που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο τυγχάνουν της ανάλογης επιμόρφωσης αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου·

(δ) θέτουν στη διάθεση των προσώπων, μονάδων ή υπηρεσιών που είναι επιφορτισμένες με την ποινική έρευνα και δίωξη των αδικημάτων που αναφέρονται στον παρόντα Νόμο, αποτελεσματικά εργαλεία έρευνας, και άλλων απαραίτητων μέσων και διευκολύνσεων·

(ε) διασφαλίζουν ότι η αβεβαιότητα για την πραγματική ηλικία του θύματος δεν θα αποτρέψει την έναρξη των ποινικών ερευνών.

Δικαίωμα θύματος
για νομική αρωγή.

ΚΕΦ.2
42 του 1961
20 του 1963
46 του 1970
40 του 1975
55 του 1978
71 του 1981
92 του 1983
98 του 1984
17 του 1985
52 του 1985
9 του 1989
175 του 1991
212 του 1991

22. Κάθε θύμα, ανεξάρτητα από την προθυμία του να συνεργαστεί με τις δικαστικές αρχές, για την ποινική διαδικασία έχει δικαίωμα άμεσης πρόσβασης σε νομική εκπροσώπηση σύμφωνα με τους περί Δικηγόρων Νόμους του 1961 έως 2020, σε αστική διαδικασία για διεκδίκηση αποζημιώσεων από το δράστη και σε περίπτωση που δεν έχει επαρκείς πόρους έχει δικαίωμα σε δωρεάν νομική αρωγή σύμφωνα με διαδικασίες που εφαρμόζονται για την παραχώρηση νομικής αρωγής σύμφωνα με τους περί Νομικής Αρωγής Νόμους του 2002 έως 2019.

9(I) ΤΟΥ 1993
56(I) ΤΟΥ 1993
83(I) ΤΟΥ 1994
76(I) ΤΟΥ 1995
103(I) ΤΟΥ 1996
79(I) ΤΟΥ 2000
31(I) ΤΟΥ 2001
41(I) ΤΟΥ 2002
180(I) ΤΟΥ 2002
117(I) ΤΟΥ 2003
130(I) ΤΟΥ 2003
199(I) ΤΟΥ 2004
264(I) ΤΟΥ 2004
21(I) ΤΟΥ 2005
65(I) ΤΟΥ 2005
124(I) ΤΟΥ 2005
158(I) ΤΟΥ 2005
175(I) ΤΟΥ 2006
117(I) ΤΟΥ 2007
103(I) ΤΟΥ 2008
109(I) ΤΟΥ 2008
11(I) ΤΟΥ 2009
130(I) ΤΟΥ 2009
4(I) ΤΟΥ 2010
65(I) ΤΟΥ 2010
14(I) ΤΟΥ 2011
144(I) ΤΟΥ 2011
116(I) ΤΟΥ 2012
18(I) ΤΟΥ 2013
84(I) ΤΟΥ 2014
92(I) ΤΟΥ 2017
107(I) ΤΟΥ 2018
6(I) ΤΟΥ 2020
41(I) ΤΟΥ 2020
83(I) ΤΟΥ 2020
139(I) ΤΟΥ 2020.

165(I) ΤΟΥ 2002
22(I) ΤΟΥ 2005

77(I) του 2005
 43(I) του 2006
 132(I) του 2009
 172(I) του 2011
 8(I) του 2012
 64(I) του 2014
 105(I) του 2014
 140(I) του 2014
 20(I) του 2015
 173(I) του 2015
 111(I) του 2016
 72(I) του 2019.

Προστασία των
 θυμάτων μαρτύρων.

23.-(1) Θύμα των αδικημάτων βίας κατά των γυναικών που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο θεωρείται μάρτυρας που χρήζει βοήθειας κατά την έννοια του περί Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016, και δύναται να εντάσσεται στο Σχέδιο Προστασίας Μαρτύρων και Συνεργατών της Δικαιοσύνης σύμφωνα με τις πρόνοιες του προαναφερθέντος νόμου και του περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμου του 2001.

(2) Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 17 έως 23 του περί Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016, κατά την εκπόνηση του Σχεδίου Προστασίας Μαρτύρων και Συνεργατών της Δικαιοσύνης ο Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, κατά την κρίση του, διασφαλίζει, σε συνεργασία και με τον Αρχηγό Αστυνομίας όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο, επίσης, ότι –

(α) λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η προστασία της ταυτότητας και της εικόνας του θύματος και να

αποτρέπεται η κοινοποίηση πληροφοριών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην ταυτοποίησή του,

(β) λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται επαρκές επίπεδο προστασίας για το θύμα και, όταν αυτό ενδείκνυται, για την οικογένειά του ή για πρόσωπα εξομοιούμενα με μέλη της οικογενείας του,

(γ) η προστασία αυτή διαρκεί και μετά από τη λήξη της ποινικής διαδικασίας ή και της αποφυλάκισης του κατάδικου,

125(Ι) του 2018.

(δ) Προσωπικά δεδομένα θυμάτων, δύνανται να αποθηκευτούν ή και χρησιμοποιηθούν ή και τύχουν επεξεργασίας τηρουμένων των διατάξεων του Κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 και του περί της Προστασίας των Φυσικών Προσώπων Έναντι της Επεξεργασίας των Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα και της Ελεύθερης Κυκλοφορίας των Δεδομένων αυτών Νόμου του 2018.

Δικαίωμα
αποζημίωσης.

24.-(1) Ανεξάρτητα και χωρίς επηρεασμό οποιουδήποτε άλλου ένδικου μέσου ή θεραπείας που προβλέπεται δυνάμει οποιουδήποτε άλλου νόμου ή κανονισμών και τηρουμένων των διατάξεων του περί Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016, το θύμα έχει αγωγήμο δικαίωμα αποζημιώσεων έναντι του δράστη, για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη του παρόντος Νόμου που διαπράχθηκε σε βάρος του και ο δράστης υπέχει αντίστοιχη αστική ευθύνη για την καταβολή ειδικών και γενικών αποζημιώσεων προς το θύμα για τη βλάβη που υπέστη ως άμεσο αποτέλεσμα του αδικήματος.

(2) Ο καταδικασθέντας για ποινικά αδικήματα βίας κατά των γυναικών που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο υπέχει αντίστοιχη αστική ευθύνη για την καταβολή ειδικών και δίκαιων και εύλογων γενικών αποζημιώσεων προς το θύμα του.

(3) Δικαιοδοσία για την εκδίκαση αγωγής για αποζημίωση, ως προνοείται στο εδάφιο (1) του παρόντος άρθρου, έχει το αρμόδιο Επαρχιακό Δικαστήριο που ασκεί πολιτική δικαιοδοσία ως αυτό καθορίζεται από τους περί Δικαστηρίων Νόμους του 1960 έως 2020.

14 του 1960
50 του 1962
11 του 1963
8 του 1969
40 του 1970
58 του 1972
1 του 1980
35 του 1982
29 του 1983
91 του 1983
16 του 1984
51 του 1984
83 του 1984
93 του 1984
18 του 1985
71 του 1985
89 του 1985
96 του 1986
317 του 1987
49 του 1988
64 του 1990
136 του 1991
149 του 1991
237 του 1991
42(I) του 1992
43(I) του 1992
102(I) του 1992
26(I) του 1993
82(I) του 1995
102(I) του 1996
4(I) του 1997
53(I) του 1997
90(I) του 1997
27(I) του 1998
53(I) του 1998

110(I) του 1998
34(I) του 1999
146(I) του 1999
41(I) του 2000
32(I) του 2001
40(I) του 2002
80(I) του 2002
140(I) του 2002
206(I) του 2002
17(I) του 2004
165(I) του 2004
268(I) του 2004
21(I) του 2006
99(I) του 2007
170(I) του 2007
76(I) του 2008
81(I) του 2008
118(I) του 2008
119(I) του 2008
36(I) του 2009
129(I) του 2009
138(I) του 2009
19(I) του 2010
166(I) του 2011
30(I) του 2013
46(I) του 2014
191(I) του 2014
29(I) του 2017
109(I) του 2017
5(I) του 2020
102(I) του 2020
199(I) του 2020.

(4) Κατά τον υπολογισμό των αποζημιώσεων δυνάμει του εδαφίου (2) το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

(α) Την έκταση της βίας και τις συνέπειές της στο θύμα·

(β) το βαθμό της υπαιτιότητας του δράστη και

(γ) τη συγγένεια ή τη σχέση εξουσίας ή επιρροής του δράστη προς το θύμα του.

(5) Το Δικαστήριο που ασκεί πολιτική δικαιοδοσία λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό βαναυσότητας της βίας ή το βαθμό συγγένειας ή σχέση εξουσίας του δράστη με το θύμα, δύναται να επιδικάζει τιμωρητικές αποζημιώσεις.

66(I) του 2012
41(I) του 2013
159(I) του 2013
190(I) του 2014
207(I) του 2015
150(I) του 2017.

(6) Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των περί Παραγραφής Αγώγιμων Δικαιωμάτων Νόμων του 2012 έως 2017, το αγώγιμο δικαίωμα του θύματος δεν παραγράφεται.

(7) Σε περίπτωση θανάτου του θύματος ως αποτέλεσμα της αξιόποινης πράξης σχετικά με τη διεκδίκηση αποζημιώσεων, ισχύουν οι διατάξεις του περί της Θέσπισης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμου του 2016.

Δικαιώματα
θυμάτων κάτω
των δεκαοκτώ.

74(I) του 2007
44(I) του 2014.

25.-(1) Στην περίπτωση όπου το θύμα είναι κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών και οι γονείς ή οι ασκούντες τη γονική μέριμνα σύμφωνα με τον περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμο του 1990, αποκλείονται από την εκπροσώπηση του, λόγω σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ αυτών και του θύματος, ή στην περίπτωση που το θύμα κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών είναι ασυνόδευτο ή αποχωρισμένο από την οικογένειά του, το Δικαστήριο δύναται να διορίζει τον/την Επίτροπο Προστασίας των Δικαιωμάτων Παιδιών για τη νομική εκπροσώπηση του παιδιού στο πλαίσιο της ποινικής και/ή αστικής διαδικασίας, σύμφωνα με τους περί Επιτρόπου Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού Νόμους του 2007 έως 2014 και τον περί Επιτρόπου Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού

(Διορισμός Επιτρόπου από το Δικαστήριο ως Αντιπρόσωπος Παιδιού) Διαδικαστικό Κανονισμό:

Νοείται ότι, εάν στην περίπτωση που δεν έχει αρχίσει δικαστική διαδικασία και το συμφέρον του παιδιού το απαιτεί ισχύουν οι πρόνοιες του περί Επιτρόπου Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού Νόμου του 2007 για την εκπροσώπησή του και τη διασφάλιση των συμφερόντων του σε όλα τα επίπεδα.

(2) Σε περίπτωση που το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας διαπιστώσει ότι ισχύουν οι περιστάσεις του εδαφίου (1) ή ότι οι ασκούντες τη γονική μέριμνα, θύματος κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών, δεν διασφαλίζουν το υπέρτατο συμφέρον του θύματος και ως εκ τούτου δεν μπορούν να το εκπροσωπούν, λόγω σύγκρουσης συμφερόντων μεταξύ αυτών και του θύματος, λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα και προβαίνουν σε όλες τις απαιτούμενες διαδικασίες ώστε να διοριστεί ο/η Επίτροπος Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου του 1990 ή του περί Επιτρόπου Προστασίας των Δικαιωμάτων του Παιδιού Νόμου του 2007 και του περί Επιτρόπου Προστασίας Δικαιωμάτων του Παιδιού (Διορισμός Επιτρόπου από το Δικαστήριο ως Αντιπρόσωπος Παιδιού) Διαδικαστικού Κανονισμού.

Απόδειξη αδικημάτων όταν το θύμα είναι ανήλικη.

26.-(1) Χωρίς να επηρεάζονται οι διατάξεις του άρθρου 10 του περί Αποδείξεως Νόμου, καταγγελία η οποία γίνεται από θύμα κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών για αδίκημα βίας κατά των γυναικών ή ενδοοικογενειακής βίας που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο προς οποιοδήποτε αστυνομικό, λειτουργό κοινωνικών υπηρεσιών, ψυχολόγο, ψυχίατρο ή γιατρό άλλης ειδικότητας που εξετάζει το θύμα, εκπαιδευτικό, μέλος μη κυβερνητικού οργανισμού που παρέχει συνδρομή και στήριξη σε

θύματα ή μέλος του στενού περιβάλλοντος του θύματος εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από τη διάπραξη του, αποτελεί ικανή μαρτυρία.

(2) Μαρτυρία θύματος κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών που δίδεται σε εμπειρογνώμονα αποτελεί ικανή μαρτυρία.

(3) Σε περίπτωση που εφαρμόζονται οι πρόνοιες του άρθρου 25, όπου απαιτείται σε διαδικασία του παρόντος Νόμου συγκατάθεση, συμμετοχή ή ενημέρωση γονέων ή ασκούντων τη γονική μέριμνα ανήλικου θύματος ή που προβλέπεται στον περί Θεσπίσης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμο του 2016, δίδεται από ή στον/στην Επίτροπο Προστασίας Δικαιωμάτων των Παιδιών ή το/τη Διευθυντή/ντρια του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, αναλόγως της περίπτωσης.

Προστασία
θύματος κατά
την ακροαματική
διαδικασία.

27.-(1) Κατά την εκδίκαση υπόθεσης που αφορά αδικήματα βίας κατά των γυναικών ή ενδοοικογενειακής βίας, το θύμα τυγχάνει της προστασίας που προβλέπεται στον περί Προστασίας Μαρτύρων Νόμο του 2001 και στον περί Θεσπίσης Ελάχιστων Προτύπων σχετικά με τα Δικαιώματα, την Υποστήριξη και την Προστασία Θυμάτων της Εγκληματικότητας Νόμο του 2016.

(2) Το Δικαστήριο δύναται να διατάξει όπως το θύμα τύχει αντεξέτασης χωρίς να είναι παρόν/ούσα, με τη χρήση κατάλληλης τεχνολογίας επικοινωνιών, εφόσον είναι προς το όφελος του θύματος ή της γυναίκας μάρτυρα, το Δικαστήριο καθώς και οι διωκτικές αρχές προκειμένου να προστατεύσουν την ιδιωτική ζωή, την ταυτότητα και την εικόνα των γυναικών αποτρέπουν την κοινοποίηση πληροφοριών που θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην ταυτοποίησή τους και λαμβάνουν κάθε άλλο αναγκαίο μέτρο για την προστασία των πιο πάνω αναφερόμενων δικαιωμάτων και συμφερόντων του θύματος.

Ενισχυτική
μαρτυρία.

28. Για την απόδειξη οποιουδήποτε αδικήματος που προβλέπεται στον παρόντα Νόμο δεν είναι απαραίτητη η αναζήτηση ενισχυτικής μαρτυρίας της ένορκης ή ανώμοτης μαρτυρίας παιδιού ή της ένορκης μαρτυρίας γυναίκας, ούτε η αυτοπροειδοποίηση του Δικαστηρίου για τον κίνδυνο καταδίκης με μόνη την ένορκη ή ανώμοτη μαρτυρία παιδιού ή την ένορκη μαρτυρία γυναίκας.

Προσωρινό
διάταγμα
απομάκρυνσης
θύματος.

29.-(1) Το Δικαστήριο δύναται, κατά ή μετά την έναρξη διαδικασίας σε σχέση με τα αδικήματα βίας κατά γυναικών ή ενδοοικογενειακής βίας, να διατάξει για οποιαδήποτε χρονική περίοδο ήθελε κρίνει αναγκαία την απομάκρυνση του θύματος και την τοποθέτησή του σε ασφαλές μέρος, ή σε περίπτωση ανήλικου θύματος, την ανάθεση της φροντίδας του, στο/στη Διευθυντή/ντρια Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, εφόσον κρίνει ότι αυτό είναι απαραίτητο προς το συμφέρον του θύματος, και νοουμένου ότι οποιαδήποτε άλλα μέτρα εναντίον του κατηγορούμενου δεν εξασφαλίζουν το συμφέρον και την προστασία του.

(2) Το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει προσωρινό διάταγμα απομάκρυνσης του θύματος εφαρμόζοντας τις διατάξεις του άρθρου 30.

Διάταγμα
αποκλεισμού
υπόπτου ή
απομάκρυνσης
του θύματος.

30.-(1) Το Δικαστήριο δύναται, έπειτα από μονομερή αίτηση του θύματος ή της Αστυνομίας ή του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας ή του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ή, όπου το θύμα είναι κάτω των δεκαοκτώ (18) ετών, πέραν των προαναφερόμενων, έπειτα από αίτηση Επιτρόπου διορισμένου δυνάμει των διατάξεων του περί Σχέσεων Γονέων και Τέκνων Νόμου του 1990, να εκδώσει προσωρινό διάταγμα αποκλεισμού του υπόπτου ή απομάκρυνσης θύματος, μέχρις ότου καταχωρισθεί και εκδικαστεί ποινική υπόθεση εναντίον του

υπόπτου για ποινικό αδίκημα το οποίο προνοείται στον παρόντα Νόμο.

(2) Το Δικαστήριο εκδίδει το διάταγμα καθ' οιονδήποτε χρόνο έπειτα από αίτηση σύμφωνα με το εδάφιο (1) που συνοδεύεται από ένορκη δήλωση του θύματος ή οποιουδήποτε προσώπου που είναι σε θέση να έχει άμεση γνώση των γεγονότων ή εφόσον προσκομίστουν ενώπιον του οποιαδήποτε άλλα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δημιουργούν εκ πρώτης όψεως κίνδυνο άσκησης βίας κατά γυναικών ή ενδοοικογενειακής βίας ή επανάληψης του αδικήματος ή την αναγκαιότητα προστασίας του θύματος από επηρεασμό ή άλλως πως, περιλαμβανομένων και καταθέσεων του θύματος ή άλλων προσώπων σε οποιαδήποτε μορφή, πιστοποιητικών, βεβαιώσεων ή άλλων αποδεικτικών στοιχείων δυνάμει του παρόντος Νόμου ή οποιουδήποτε άλλου νόμου.

(3) (α) Το προσωρινό διάταγμα ισχύει για περίοδο που δεν υπερβαίνει τις οκτώ (8) ημέρες από την ημέρα επίδοσής του στον ύποπτο και είναι επιστρεπτέο στο Δικαστήριο εντός της περιόδου αυτής σε ώρα και ημέρα που θα ορίσει το δικαστήριο.

(β) Κατά την ορισμένη από το Δικαστήριο ημέρα και ώρα το δικαστήριο ακούει τον ύποπτο ή και κάθε επηρεαζόμενο ή ενδιαφερόμενο πρόσωπο που θα παρουσιασθεί και αποφασίζει εάν θα τερματίσει την ισχύ του διατάγματος ή εάν θα το παρατείνει μέχρι οκτώ (8) επιπρόσθετες ημέρες.

(γ) Το Δικαστήριο δύναται να παρατείνει περαιτέρω την ισχύ του διατάγματος για περίοδο που κρίνει το ίδιο, χωρίς όμως η συνολική περίοδος ισχύος του διατάγματος να υπερβαίνει τις εξήντα (60) ημέρες πριν από την καταχώριση ποινικής δίωξης εναντίον του υπόπτου.

(δ) Το Δικαστήριο δύναται μετά την καταχώριση ποινικής δίωξης εναντίον υπόπτου να εκδώσει ή παρατείνει διάταγμα αποκλεισμού ή απομάκρυνσης θύματος με ισχύ μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης.

Διάταγμα
αποκλεισμού.

31.-(1) Το Δικαστήριο δύναται να εκδώσει εναντίον προσώπου που κατηγορείται για διάπραξη αδικήματος βίας κατά γυναικών ή ενδοοικογενειακής βίας, διάταγμα, το οποίο θα ισχύει για την περίοδο και με τους όρους που δυνατό να θέσει, με το οποίο να απαγορεύει σε αυτό να εισέρχεται ή να πλησιάζει σε συγκεκριμένη απόσταση ή να παραμένει στην κατοικία ή το χώρο διαμονής του θύματος.

(2) Το Δικαστήριο στο διάταγμα αποκλεισμού που εκδίδει ορίζει ημερομηνία πριν από την εκπνοή της περιόδου αποκλεισμού, κατά την οποία εξετάζει το ενδεχόμενο παράτασης ή διαφοροποίησης του διατάγματος αυτού.

(3) Κατά την πιο πάνω εξέταση, το Δικαστήριο ακούει τις απόψεις του κατηγορούμενου, του θύματος ή εκπροσώπου αυτού και οποιουδήποτε άλλου προσώπου, το οποίο επηρεάζεται από την έκδοση του διατάγματος, εκτός όπου δεν κρίνεται σκόπιμο να καταθέσουν εναντίον του κατηγορούμενου, καθώς και τις απόψεις των εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

(4) Ο κατηγορούμενος δύναται να ζητήσει αναθεώρηση ή ακύρωση του διατάγματος κατά την εκπνοή της καθοριζόμενης σε αυτό περιόδου.

(5) Διάταγμα αποκλεισμού δύναται να επιβληθεί και αντί οποιασδήποτε άλλης ποινής ή μαζί με άλλες ποινές, τις οποίες το Δικαστήριο έχει εξουσία να επιβάλει δυνάμει του παρόντος Νόμου και οποιουδήποτε άλλου νόμου.

(6) Πρόσωπο, εναντίον του οποίου εκδόθηκε διάταγμα αποκλεισμού και το οποίο, ενώ το εν λόγω διάταγμα βρίσκεται σε ισχύ, παραβαίνει οποιοδήποτε από τους όρους που περιλαμβάνονται σ' αυτό διαπράττει αδίκημα και, σε περίπτωση καταδίκης του, υπόκειται σε ποινή φυλάκισης μέχρι δύο (2) έτη.

ΜΕΡΟΣ IV-

ΠΑΡΟΧΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ

Μέτρα στήριξης
θύματων.

32.-(1) Οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, για να συνδράμουν και στηρίξουν τα θύματα βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, στο πλαίσιο της σωματικής και ψυχοκοινωνικής αποκατάστασής τους, μετά από εξατομικευμένη αξιολόγηση της προσωπικής κατάστασης του θύματος σύμφωνα με το άρθρο 33, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την άποψή του, ανάλογα με την ηλικία, συνθήκες και το βαθμό ωριμότητας, τις ανάγκες του και τις ανησυχίες του με σκοπό την εξεύρεση μόνιμων μέτρων στήριξης ή προστασίας του που είναι κατάλληλα για την περίπτωση του κάθε θύματος.

(2) Οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους για να διασφαλίσουν ότι τα θύματα έχουν πρόσβαση σε υπηρεσίες, από κατάλληλα καταρτισμένο ή εξειδικευμένο προσωπικό, που θα διευκολύνουν την ανάκαμψή τους από τη βία και περιλαμβάνουν, όπου χρειάζεται, νομικές, ιατρικές, και ψυχολογικές συμβουλευτικές υπηρεσίες, οικονομική βοήθεια για κάλυψη των ιδιαίτερων αναγκών τους όσον αφορά τη στέγαση, εκπαίδευση, κατάρτιση και βοήθεια για εξεύρεση εργασίας τηρουμένων των διατάξεων των περί Παροχής Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος και

109(I) του 2014

135(I) του 2014

173(I) του 2014

195(I) του 2014
3(I) του 2015
118(I) του 2015
36(I) του 2017
114(I) του 2017
2(I)/ του 2018
135(I) του 2019
164(I) του 2019
23(I) του 2020.

(3) Οι Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας λαμβάνουν, κατά περίπτωση και κατά το δυνατόν, όλα τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να εξασφαλίσουν συνδρομή και στήριξη, κυρίως έκτακτη ψυχολογική βοήθεια στο θύμα και στην οικογένεια θύματος, όταν η οικογένεια βρίσκεται στη Δημοκρατία.

(4) Οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας λαμβάνουν, κατά περίπτωση και κατά το δυνατόν όλα τα απαραίτητα μέτρα στήριξης του θύματος ασκώντας μεταξύ άλλων διασυνδυκτικό ρόλο με άλλες υπηρεσίες, με στόχο τη συνδρομή στήριξης των θυμάτων.

(5) Το Υπουργείο Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων διασφαλίζει τη λειτουργία εύκολα προσβάσιμων στεγών και ή καταφυγίων προστασίας για την παροχή ασφαλούς στέγασης, την ενεργή προσέγγιση των θυμάτων και μέσω των Υπηρεσιών του, την παροχή βραχυπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης στήριξης στα θύματα για ζητήματα που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα του των εδαφίων (1) και (2).

(6) Το Υπουργείο Υγείας διασφαλίζει ότι σε όλους τους χώρους περίθαλψης υπό την εποπτεία του θα θεσπιστούν πρωτόκολλα εισδοχής, εξέτασης και περίθαλψης κατάλληλα για την αντιμετώπιση περιστατικών θυμάτων βίας.

(7) Σε περιπτώσεις όπου το θύμα υπέστη βία που ενέχει σεξουαλική πράξη χωρίς συναίνεση του, οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες διασφαλίζουν την περίθαλψη του ή την περιεκτική υποστηρικτική του φροντίδα σε εξειδικευμένο κέντρο, το οποίο στελεχώνεται από πολυθεματική ομάδα, περιλαμβανομένων μεταξύ άλλων των Υπηρεσιών Ψυχικής Υγείας, των Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας, του Τμήματος Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, και της Αστυνομίας.

Εξατομικευμένη
αξιολόγηση
θύματος.

33.-(1) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1) του άρθρου 32, οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας συνεργάζονται με την Αστυνομία και με άλλες εμπλεκόμενες υπηρεσίες, όπου αυτό αρμόζει.

(2) Η εξατομικευμένη αξιολόγηση γίνεται με την παροχή γραπτής συγκατάθεσης του θύματος και την παροχή δέσμευσης για συνεργασία με το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας, την Αστυνομία ή άλλες εμπλεκόμενες υπηρεσίες, για συμμετοχή στην αξιολόγησή του και για τη χρήση από το Τμήμα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα του θύματος:

Νοείται ότι, σε περίπτωση ανήλικου θύματος, η συγκατάθεση δίδεται από τους γονείς ή τους ασκούντες τη γονική μέριμνα ή το/τη Διευθυντή/ντρια Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας ή τον/τη διορισμένο/η Επίτροπο σύμφωνα με το άρθρο 25.

(3) Το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας κατά την εξατομικευμένη αξιολόγηση του θύματος δύναται να ζητήσει τη συμβολή της Αστυνομίας ή και άλλων εμπλεκόμενων υπηρεσιών ή ειδικών ή και να παραπέμψει το θύμα για εξέταση ή αξιολόγηση.

(4) Το Τμήμα Υπηρεσιών Κοινωνικής Ευημερίας όταν ολοκληρώσει την ατομική αξιολόγηση του θύματος αποφασίζει τα μέτρα στήριξης ή προστασίας του που είναι κατάλληλα για την περίπτωση και τις προσωπικές συνθήκες του.

(5) Η μέθοδος, ο χρόνος διάρκειας και όλες οι λεπτομέρειες της εξατομικευμένης αξιολόγησης προβλέπονται σε Κανονισμούς δυνάμει του άρθρου 46.

Συνεργασία με
μη κυβερνητικές
οργανώσεις.

34. Οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες δύνανται να συνεργαστούν για την παροχή των απαιτούμενων υπηρεσιών προστασίας, συνδρομής και στήριξης στα θύματα ή και εκπαίδευσης λειτουργών τους στα πλαίσια των προνοιών του παρόντος Νόμου, με μη κυβερνητικό οργανισμό βάσει πρωτοκόλλου συνεργασίας ή ειδικής συμφωνίας μεταξύ τους:

Νοείται ότι, για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ο όρος «απαιτούμενες υπηρεσίες» αφορά υπηρεσίες παροχής νομικών συμβουλών, νομικής εκπροσώπησης, ιατρικών υπηρεσιών περιλαμβανομένου ψυχιάτρου, ψυχολόγου, κοινωνικού λειτουργού, άρθια εκπαιδευμένων για τη διαχείριση υποθέσεων που αφορούν θύματα και τις οικογένειες τους.

(2) Ο σκοπός της συνεργασίας/ανάθεσης αρμοδιοτήτων σύμφωνα με το εδάφιο (1) είναι, η παροχή ολιστικών υπηρεσιών στα θύματα, οι οποίες να είναι συγκεντρωμένες και άμεσα προσβάσιμες από το θύμα και τα μέλη της οικογένειάς του, σε ένα φιλικό προς το θύμα περιβάλλον.

(3) Η οποιαδήποτε συμφωνία ή πρωτόκολλο συνεργασίας/ανάθεσης αρμοδιοτήτων σύμφωνα με το εδάφιο (1), δεν θα επενεργεί ως αποποίηση ή μετάθεση των νομικών ευθυνών των εμπλεκόμενων υπηρεσιών βάση του παρόντα Νόμου.

Καθεστώς
διαμονής
θυμάτων.

35. Σε περίπτωση που το θύμα είναι αλλοδαπή και η παραμονή του στη Δημοκρατία κρίνεται από τις διωκτικές αρχές ότι είναι απαραίτητη για σκοπούς συνεργασίας του για την ποινική διαδικασία, το Τμήμα Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης του Υπουργείου Εσωτερικών διασφαλίζει όπως παρασχεθεί στο θύμα προσωρινή άδεια παραμονής για όσο χρονικό διάστημα απαιτηθεί για την ολοκλήρωση της διαδικασίας σε συνεννόηση με τις διωκτικές αρχές.

(2) Η προσωρινή άδεια παραμονής δύναται να ανακαλείται από το/τη Διευθυντή/ντρια του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης εφόσον δεν συντρέχουν πλέον οι προϋποθέσεις του εδαφίου (1) και ειδικότερα -

(α) εάν το θύμα επανασυνδέσει τις σχέσεις του ενεργά, εκούσια και με δική του πρωτοβουλία, με τον ύποπτο διάπραξης των αδικημάτων που προβλέπονται στον παρόντα Νόμο·

(β) εάν οι διωκτικές αρχές ή άλλες εμπλεκόμενες υπηρεσίες κρίνουν ότι η συνεργασία του θύματος είναι δόλια ή η ότι η καταγγελία του είναι δόλια ή καταχρηστική.

Τηλεφωνικές
γραμμές.

36.-(1) Η Αστυνομία προωθεί τη λειτουργία τηλεφωνικών γραμμών βοήθειας για θέματα βίας κατά των γυναικών, οι οποίες λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση και στελεχώνονται από κατάλληλα εξειδικευμένο προσωπικό:

Νοείται ότι, η Αστυνομία μετά από έγκριση του/της Υπουργού, δύναται να αναθέσει τη λειτουργία των τηλεφωνικών γραμμών βοήθειας σε μη κυβερνητικό οργανισμό βάσει πρωτοκόλλου συνεργασίας ή ειδικής συμφωνίας μεταξύ τους.

ΜΕΡΟΣ V –**ΠΡΟΛΗΠΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ, ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ,
ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ**

Εθνικός
Συντονιστής.

37. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως είναι το αρμόδιο για την Εθνική Στρατηγική για τη Βία κατά των Γυναικών και γενικά την πολιτική σε σχέση με τον παρόντα Νόμο και γενικά το σκοπό του.

Συντονιστικός
φορέας.

38.-(1) Καθιδρύεται Εθνικός Συντονιστικός Φορέας, ο οποίος είναι υπόλογος στον/στην Υπουργό και έχει την ευθύνη για το συντονισμό, το σχεδιασμό, την εφαρμογή, την παρακολούθηση και την αξιολόγηση των πολιτικών και των μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από τον παρόντα Νόμο ο οποίος απαρτίζεται από τα ακόλουθα πρόσωπα:

(α) Πρόεδρο, που είναι πρόσωπο εγνωσμένου ήθους και κύρους, διοριζόμενο από το Υπουργικό Συμβούλιο.

(β) έντεκα μέλη, που είναι πρόσωπα εγνωσμένου ήθους και κύρους, διοριζόμενα από το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση του/της Υπουργού, από κατάλογο ατόμων που προέρχονται από τον κυβερνητικό και τον μη κυβερνητικό τομέα, που καταρτίζεται από τον/την Υπουργό, εκτός των μελών που προέρχονται από τη Νομική Υπηρεσία τα οποία θα διορίζονται από το Υπουργικό Συμβούλιο, μετά από πρόταση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας:

Νοείται ότι, μεταξύ των έντεκα μελών του καταλόγου περιλαμβάνεται ο/η πρόεδρος του Εθνικού Μηχανισμού για τα Δικαιώματα της Γυναίκας ή εκπρόσωπος του/της, ο/η πρόεδρος της Συμβουλευτικής Επιτροπής για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας στην Οικογένεια σύμφωνα με

τον περί Βίας στην Οικογένεια (Πρόληψη και Προστασία των Θυμάτων) Νόμο του 2000 και δύο μέλη που προέρχονται από μη κυβερνητικούς οργανισμούς ή/και επαγγελματικούς συνδέσμους από τα πεδία της ψυχικής υγείας ή της κοινωνικής εργασίας:

Νοείται περαιτέρω ότι, για τις δραστηριότητες που αναπτύσσονται από μη κυβερνητικούς οργανισμούς ή/και από τους επαγγελματικούς συνδέσμους που θα μετέχουν στο Φορέα η τελική έγκριση θα λαμβάνεται από τον Υπουργό.

(2) Τα μέλη που προέρχονται από τον Κυβερνητικό τομέα όπως αναφέρεται στο εδάφιο (1) του άρθρου αυτού προέρχονται από -

- Τη Νομική Υπηρεσία της Δημοκρατίας·
- Το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως·
- Το Υπουργείο Υγείας·
- Το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας (Εκπαιδευτικός Ψυχολόγος)·
- Το Υπουργείο Εσωτερικών·
- Την Αστυνομία·
- Τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας του Υπουργείου Εργασίας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων·

(3)(α) Ο/Η Πρόεδρος και τα μέλη του Φορέα, διορίζονται με βάση την κατάρτιση ή και την εμπειρία τους στα θέματα της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.

(β) Ο/Η Πρόεδρος του Συμβουλίου έχει την ευθύνη να συγκαλεί συσκέψεις, να προεδρεύει των συσκέψεων και να εκπροσωπεί το Φορέα.

(γ) Στον/στην Πρόεδρο και στα μέλη του Συμβουλίου δύναται να παρέχεται αμοιβή, όπως αυτή εγκρίνεται κατά καιρούς από το Υπουργικό Συμβούλιο.

(4) Ο Φορέας διαθέτει την ικανότητα να συμβάλλεται.

(5) Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (6), η θητεία του/της Προέδρου και των μελών του Συμβουλίου είναι τριετής, με δικαίωμα ανανέωσης για μία θητεία ακόμη.

(6) Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται με απόφασή του, να τερματίσει το διορισμό του/της Προέδρου και των μελών του Φορέα στις ακόλουθες περιπτώσεις-

(α) Λόγω καταδίκης του/της κατόχου της θέσης για αδίκημα που ενέχει έλλειψη τιμιότητας ή ηθική αισχρότητα,

(β) λόγω επιβολής στον/στην κάτοχο της θέσης της ποινής της φυλάκισης για την καταδίκη του για διάπραξη ποινικού αδικήματος ή αδικήματος κατά παράβαση των προνοιών του παρόντος Νόμου,

(γ) λόγω κήρυξης του/της κατόχου της θέσης σε πτώχευση,

(δ) λόγω ασθένειας, αναπηρίας ή σωματικής ανικανότητας, η οποία καθιστά τον/την κάτοχο της θέσης ανίκανο/η να εκπληρώνει επαρκώς τις αρμοδιότητες, τις εξουσίες ή τα καθήκοντα της θέσης για το υπόλοιπο της θητείας του/της,

(ε) λόγω κατάχρησης της θέσης του/της κατά τρόπο ώστε η συνέχιση της θητείας του να αποβεί επιβλαβής για το δημόσιο συμφέρον.

(7) Ο/Η Πρόεδρος και τα μέλη του Φορέα δύνανται οποτεδήποτε να υποβάλουν εγγράφως παραίτηση απευθυνόμενη προς το Υπουργικό Συμβούλιο.

(8) Κενές θέσεις που δημιουργούνται για οποιοδήποτε λόγο στο Φορέα πληρούνται με το διορισμό νέου Προέδρου ή νέων μελών για το υπόλοιπο της θητείας του Φορέα.

(9) Η εγκυρότητα οποιασδήποτε πράξης ή εργασίας του Φορέα δεν επηρεάζεται από τυχόν κενές θέσεις σε αυτό, εφόσον ο αριθμός των μελών, ανέρχεται τουλάχιστον σε πέντε (5) μέλη.

(10) Οι αποφάσεις του Φορέα λαμβάνονται με απλή πλειοψηφία και ο/η Πρόεδρος έχει δευτέρα ή νικώσα ψήφο.

(11) Ο Φορέας καταρτίζει εσωτερικούς κανονισμούς για την καλύτερη διεξαγωγή των εργασιών του, οι οποίοι υποβάλλονται στην/ον Υπουργό για έγκριση και προώθηση τους στο Υπουργικό Συμβούλιο.

(12) Στην απουσία του/της Προέδρου, τα μέλη του Φορέα εκλέγουν ένα από αυτά, για να εκτελεί καθήκοντα Προέδρου κατά τη συνεδρίαση.

Αρμοδιότητες και καθήκοντα του Φορέα.

39.-(1) Καθήκοντα και αρμοδιότητες του Φορέα αποτελούν-

(α) Ο σχεδιασμός της Εθνικής Στρατηγικής για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών που υποβάλλεται από τον/την Υπουργό για έγκριση στο Υπουργικό

Συμβούλιο και των σχετικών με αυτή σχεδίων δράσης και η παρακολούθηση, αξιολόγηση και εφαρμογή τους·

(β) η παρακολούθηση όλων των σχετικών πολιτικών και στρατηγικών, που εφαρμόζονται από τον κυβερνητικό, ιδιωτικό και εθελοντικό τομέα·

(γ) η σύνταξη εγχειριδίων και εκπαιδευτικού υλικού για τις καλές πρακτικές που πρέπει να ακολουθούνται από όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και μη κυβερνητικούς οργανισμούς για την προστασία των θυμάτων·

(δ) η υποβολή εισηγήσεων για τροποποίηση του παρόντος Νόμου ή άλλων σχετικών με αυτόν νομοθεσιών ή και άλλων μέτρων εναρμονισμένων με τις ευρωπαϊκές ή/και τις διεθνείς πολιτικές ή/και στρατηγικές ή/και με τις σχετικές διεθνείς συμβάσεις·

(ε) ο σχεδιασμός και η διοργάνωση σεμιναρίων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων για τους λειτουργούς των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και των μη κυβερνητικών οργανώσεων και γενικά των επαγγελματιών του κυβερνητικού, ιδιωτικού και εθελοντικού τομέα σχετικά με τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία·

(στ) η ανάληψη και διοργάνωση δράσεων για την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινωνίας ιδίως για θέματα βίας κατά των γυναικών, ενδοοικογενειακής βίας, ισότητας, και καταπολέμησης οποιασδήποτε διάκρισης λόγω φύλου, την πληροφόρηση για τα μέτρα που είναι διαθέσιμα για την πρόληψη πράξεων βίας και γενικότερα για τα θέματα που άπτονται του παρόντος Νόμου·

(ζ) η προώθηση πρωτοκόλλων συνεργασίας μεταξύ των μη κυβερνητικών οργανώσεων και οποιασδήποτε από τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες κατά την έννοια του παρόντος Νόμου·

(η) η παρακολούθηση και μελέτη των διεθνών εξελίξεων στους τομείς που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος Νόμου·

(θ) η ανάπτυξη συνεργασίας με εγγεγραμμένα σωματεία η ιδρύματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και φορείς ισότητας, την κοινωνία των πολιτών και τους μη κυβερνητικούς οργανισμούς, και ιδίως με τις οργανώσεις γυναικών, για την επίτευξη των στόχων του παρόντος νόμου·

(ι) η ανάπτυξη συνεργασίας με αντίστοιχους φορείς, σε όλους τους τομείς των αρμοδιοτήτων του Φορέα σε διεθνές επίπεδο·

(ια) ο συντονισμός συλλογής, επεξεργασίας, ανάλυσης, μελέτης, διάχυσης και δημοσιοποίησης στατιστικών δεδομένων κατά τακτά χρονικά διαστήματα σε σχέση με τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία στη Δημοκρατία, σύμφωνα με το άρθρο 42·

(ιβ) ο σχεδιασμός, ανάθεση ή πρόσκληση σε διαγωνισμό για ανάθεση υλοποίησης παρεμβάσεων ή προγραμμάτων, τηρουμένων των διατάξεων των περί της Ρύθμισης των Διαδικασιών Σύναψης Δημοσίων Συμβάσεων και για Συναφή Θέματα Νόμων του 2016 έως 2020·

(ιγ) η προώθηση και υιοθέτηση διατμηματικών διαδικασιών με σκοπό την αποτελεσματική αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών από όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες, που θα προβλέπουν και τη συνεργασία με μη κυβερνητικούς οργανισμούς·

(ιδ) οποιεσδήποτε άλλες αρμοδιότητες ήθελε καθοριστούν από τον/την Υπουργό.

(2) Ο Φορέας συντάσσει ετήσια έκθεση την οποία υποβάλλει στο Υπουργικό Συμβούλιο μέσω του/της Υπουργού, αναφορικά με τις δραστηριότητες του, την εφαρμογή του παρόντος Νόμου και την κατάσταση που επικρατεί στη Δημοκρατία σε σχέση με το αντικείμενο του παρόντος Νόμου. Μαζί με την ετήσια έκθεση υποβάλλει προς το Υπουργικό Συμβούλιο την εκάστοτε αναθεωρημένη Εθνική Στρατηγική για αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας προς έγκριση.

(3) Ο Φορέας υποβάλλει στον/στην Υπουργό, εξαμηνιαία έκθεση ενεργειών που αφορά τις αρμοδιότητές του.

Διαδικασίες και δομές του συντονιστικού φορέα.

40.-(1) Ο Φορέας συνέρχεται κάθε δύο μήνες.(2) Ο Φορέας δύναται να συνέρχεται και σε έκτακτη βάση οποτεδήποτε αυτό κρίνεται απαραίτητο από τον/την Πρόεδρο ή ζητηθεί από τον /την Υπουργό, για σοβαρούς, έκτακτους και επείγοντες λόγους.

(3) Ο Φορέας δύναται να συγκροτηθεί σε ομάδες εργασίας με πιο εξειδικευμένο η κάθε μια αντικείμενο για τη αποτελεσματικότερη λειτουργία της, οι οποίες δύνανται να συνέρχονται σε τακτική και έκτακτη βάση.

(4) Ομάδες εργασίας, οι οποίες συγκροτούνται δυνάμει του εδαφίου (3) καθορίζουν την εμπλεκόμενη υπηρεσία η οποία θα τις συντονίζει και θα τις συγκαλεί.

(5) Οι ομάδες εργασίας ενημερώνουν το Φορέα για τις εργασίες, αποφάσεις και πρακτικά μέτρα που λαμβάνουν αναφορικά με την εφαρμογή του παρόντος Νόμου κατά τις τακτικές συνεδριάσεις του.

(6) Ο Φορέας δύναται να έχει δικό του επιστημονικό ή άλλο αναγκαίο προσωπικό που τοποθετείται σε αυτόν από τον Κυβερνητικό Τομέα ή προσλαμβάνεται από αυτόν με αγορά υπηρεσιών. Δύναται περαιτέρω να έχει Γραφείο και εξοπλισμό που μπορεί να του παραχωρείται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.

Προϋπολογισμός του Φορέα.

41. Ο προϋπολογισμός του Φορέα, καλύπτεται από σχετικό κονδύλι το οποίο προβλέπεται ειδικά στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως.

Συλλογή και ανάλυση στοιχείων και δεδομένων.

42. Ο Φορέας μεριμνά για την συλλογή, συντονισμό, επεξεργασία, ανάλυση, μελέτη, διάχυση και δημοσιοποίηση στατιστικών δεδομένων κατά τακτά χρονικά διαστήματα σε σχέση με τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία στη Δημοκρατία, καθώς και για τη δημιουργία κοινής βάσης δεδομένων μέσω της ομαδοποίησης πληροφοριών γύρω από τα περιστατικά βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας οι οποίες θα προέρχονται μεταξύ άλλων από όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και μη κυβερνητικές οργανώσεις:

Νοείται ότι, ο Φορέας δύναται να αναθέσει τη δημιουργία και λειτουργία της κοινής βάσης δεδομένων σε μη κυβερνητικό οργανισμό βάσει πρωτοκόλλου συνεργασίας ή ειδικής συμφωνίας μεταξύ τους.

Υποστηρικτικά και θεραπευτικά μέτρα και αξιολόγηση παραβάτη.

43.-(1) Οι Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας, σε συνεργασία με άλλες εμπλεκόμενες υπηρεσίες, εξασφαλίζουν τη διαθεσιμότητα διαγνωστικής αξιολόγησης, κατάλληλων θεραπευτικών παρεμβάσεων και αποτελεσματικών προγραμμάτων με σκοπό την πρόληψη και την ελαχιστοποίηση των κινδύνων επανάληψης αδικημάτων βίας.

(2) Τα ακόλουθα πρόσωπα μπορούν να έχουν πρόσβαση στα προγράμματα ή μέτρα παρέμβασης που αναφέρονται στο εδάφιο (3):

(α) Πρόσωπα που διώκονται ποινικά για αδίκημα βίας κατά των γυναικών που προβλέπεται στον παρόντα νόμο, υπό όρους που δεν είναι επιζήμιοι ούτε αντίθετοι προς το δικαίωμα της υπεράσπισης ή τις απαιτήσεις δίκαιης και αμερόληπτης δίκης, και ειδικότερα σύμφωνα με την αρχή του τεκμηρίου αθωότητας, και

(β) πρόσωπα που έχουν καταδικαστεί για αδίκημα βίας κατά των γυναικών.

(3) Οι Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας, οι Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας και η Αστυνομία, σε συνεργασία με άλλες εμπλεκόμενες υπηρεσίες, όπου αυτό αρμόζει, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας έχουν την ευθύνη αξιολόγησης της επικινδυνότητας των προσώπων που αναφέρονται στο εδάφιο (2) και του πιθανού κίνδυνου επανάληψης αδικήματος βίας κατά των γυναικών, με σκοπό τον προσδιορισμό κατάλληλων προγραμμάτων ή μέτρων παρέμβασης.

(4) Η Αστυνομία ή το αρμόδιο Δικαστήριο, σε συνεργασία με άλλες εμπλεκόμενες υπηρεσίες, όπου αυτό αρμόζει, λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα όπως τα πρόσωπα που αναφέρονται στο εδάφιο (2) και στα οποία έχουν προταθεί προγράμματα ή μέτρα παρέμβασης σύμφωνα με το εδάφιο (1) –

(α) είναι πλήρως ενήμερα για τους λόγους της πρότασης·

(β) συγκατατίθενται να συμμετάσχουν στα προγράμματα ή μέτρα, έχοντας πλήρη επίγνωση των γεγονότων·

συστηματική και υποχρεωτική ενδοϋπηρεσιακή και διατμηματική εκπαίδευση, ευαισθητοποίηση και κατάρτιση όλων των λειτουργών ή άλλων που ενδέχεται να έλθουν σε επαφή με θύματα βίας κατά γυναικών ή και να χειριστούν περίπτωση βίας κατά γυναικών, σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση των αδικημάτων του παρόντος νόμου, την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, τις ανάγκες και τα δικαιώματα των θυμάτων, και την μείωση τέτοιων αδικημάτων, τον εντοπισμό των θυμάτων και την ελαχιστοποίηση υποτροπής των δραστών:

205(Ι) του 2002
191(Ι) του 2004
40(Ι) του 2006
176(Ι) του 2007
39(Ι) του 2009
150(Ι) του 2014.

Νοείται ότι, στους λειτουργούς συμπεριλαμβάνονται ο Αρχιεπιθεωρητής και οι επιθεωρητές σύμφωνα με τους περί Ίσης Μεταχείρισης Ανδρών και Γυναικών στην Απασχόληση και στην Επαγγελματική Εκπαίδευση Νόμους του 2002 έως 2014.

(2) Για τους σκοπούς του εδαφίου (1), οι εμπλεκόμενες υπηρεσίες εμπίπτουν κυρίως στους τομείς των δικωτικών αρχών, της υγείας περιλαμβανομένης και της ψυχικής υγείας, της ψυχολογίας, της κοινωνικής προστασίας, της δικαιοσύνης και της επιβολής του νόμου.

Ενημέρωση
παιδιών και
κατάρτιση
εκπαιδευτικών
και στελεχών
των σχολικών
μονάδων για τα
έμφυλα ζητήματα
κ.α..

45.-(1) Το Υπουργείο Παιδείας Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας διασφαλίζει ότι τα παιδιά, κατά την πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση - δημόσια και ιδιωτική - ενημερώνονται, μέσω επικαιροποιημένων αναλυτικών προγραμμάτων ή/και άλλων δράσεων, για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας, της βίας κατά των γυναικών, του βιασμού και της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων ισότητας των φύλων και κατάρτιση των έμφυλων στερεότυπων και των προκαταλήψεων, διευθέτηση διενέξεων χωρίς βία στις διαπροσωπικές σχέσεις, βίας με βάση το φύλο κατά των γυναικών και το δικαίωμα της προσωπικής

ακεραιότητας, προσαρμοσμένα στην εξελικτική δυνατότητά τους, καθώς και για μορφές γλωσσικού σεξισμού και τρόπων υπέρβασής τους. Οι πληροφορίες στα αναλυτικά προγράμματα των δημόσιων σχολείων θα επικαιροποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

(2) Το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας προωθεί, σε συνεργασία με παράγοντες του ιδιωτικού τομέα, δεξιότητες ανάμεσα σε παιδιά, γονείς και εκπαιδευτικούς για το πώς να αντιμετωπίσουν το περιβάλλον πληροφόρησης και επικοινωνιών που παρέχει πρόσβαση σε ταπεινωτικό περιεχόμενο σεξουαλικής ή βίαιης φύσεως που μπορεί να είναι επιβλαβές.

(3) Το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού Αθλητισμού και Νεολαίας διασφαλίζει ότι τα στελέχη της δημόσιας εκπαίδευσης με την πρόσληψη τους παρακολουθούν σε υποχρεωτική επιμόρφωση τα θέματα αυτά και καταρτίζουν στο πλαίσιο αυτό Σχέδιο Δράσης στη σχολική τους μονάδα, στο πλαίσιο της επιμόρφωσης αυτής. Επιμόρφωση πρέπει να λαμβάνουν σε τακτά διαστήματα τα μέλη του εποπτικού προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας και οι λειτουργοί εκπαιδευτικού προγραμματισμού όλων των βαθμίδων από το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

(4) Το Υπουργείο Παιδείας, Πολιτισμού, Αθλητισμού και Νεολαίας διασφαλίζει ότι οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων είναι δεόντως καταρτισμένοι/ες σε σχέση με την ανίχνευση όλων των μορφών βίας κατά γυναικών, τις ανάγκες και τα δικαιώματα των ανήλικων θυμάτων, καθώς και για την υλοποίηση των αναφερόμενων στο εδάφιο (1) υποχρεώσεων. Η κατάρτιση μπορεί να γίνεται σε τακτά διαστήματα στο πλαίσιο επιμόρφωσης (προαιρετικής ή υποχρεωτικής) προς τους/τις εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων ή επιμέρους από το

Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, σε συνεργασία με την οικεία διεύθυνση εκπαίδευσης. Η κατάρτιση μπορεί να γίνεται εναλλακτικά με την ανάρτηση/κυκλοφορία σχετικού βιβλιαρίου/εντύπου/ψηφιακού οδηγού για την πρόληψη της βίας.

(5) Τα Ιδρύματα Ανώτερης Εκπαίδευσης που λειτουργούν στη Δημοκρατία διασφαλίζουν ότι οι φοιτητές/τριες ενημερώνονται για την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας, της βίας κατά των γυναικών, του βιασμού, της ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένων θεμάτων ισότητας των φύλων και κατάρτιση των έμφυλων στερεοτύπων και των προκαταλήψεων, διευθέτηση διενέξεων χωρίς βία στις διαπροσωπικές σχέσεις, βία με βάση το φύλο κατά των γυναικών και το δικαίωμα της προσωπικής ακεραιότητας, καθώς και για τις μορφές γλωσσικού σεξισμού και των τρόπων υπέρβασης.

(6) Τα Ιδρύματα Ανώτερης Εκπαίδευσης που λειτουργούν στη Δημοκρατία διασφαλίζουν ότι το διδακτικό προσωπικό τους θα είναι δεόντως καταρτισμένο σε σχέση με την ανίχνευση όλων των μορφών βίας κατά γυναικών, καθώς και για την υλοποίηση των αναφερόμενων στο εδάφιο (4) υποχρεώσεων. Η κατάρτιση μπορεί να γίνεται στο πλαίσιο επιμόρφωσης (προαιρετικής ή υποχρεωτικής) προς το διδακτικό προσωπικό. Η κατάρτιση μπορεί να γίνεται εναλλακτικά με την ανάρτηση/κυκλοφορία σχετικού βιβλιαρίου/εντύπου/ψηφιακού οδηγού για την πρόληψη της βίας».

ΜΕΡΟΣ VI –

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κανονισμοί.

46. Το Υπουργικό Συμβούλιο δύναται να εκδίδει Κανονισμούς για την καλύτερη εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Νόμου και ειδικότερα για να καθορίσει οποιοδήποτε θέμα, το οποίο

δυνάμει των διατάξεων του παρόντος Νόμου πρέπει ή δύναται να καθορισθεί, οι οποίοι κατατίθενται στη Βουλή των Αντιπροσώπων για έγκριση και ακολούθως δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΜΕΡΟΣ VII –

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Έναρξη ισχύος
του νόμου.

47. Η έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου γίνεται με τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας.

ΠΙΝΑΚΑΣ 1
(Αδικήματα βίας κατά γυναικών - Άρθρο 5)

Αδικήματα	Νόμος- Άρθρο	
Φόνος εκ προμελέτης	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρα 203 και 204	
Απόπειρα φόνου	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 214	
Ανθρωποκτονία	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 205	
Να φονεύει εξαιτίας πρόκλησης	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 208	
Συνωμοσία για φόνο	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 217	
Γραπτές απειλές για φόνο	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 216	
Συνενοχή σε αυτοκτονία άλλου προσώπου	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 218	
Περιαγωγή σε κατάσταση ανικανότητας για αντίσταση με σκοπό διάπραξης κακουργήματος ή πλημμελήματος	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 226	

Περιορισμός σε κατάσταση νάρκωσης με σκοπό διάπραξης κακούργηματος ή πλημμελήματος	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 227	
Πράξεις που σκοπεύουν την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης ή την αποτροπή σύλληψης	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 224	
Απαγωγή	Άρθρο 148	
Απαγωγή θήλεος ηλικίας κάτω των δεκαέξι ετών	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 149	
Απόπειρα σωματικής βλάβης με εκρηκτικές ύλες	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 232	
Βιασμός	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρα 144 και 145	
Σεξουαλική κακοποίηση διά δεισδυσίας	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 άρθρο 146Α	

Απόπειρα σεξουαλικής κακοποίησης διά διείσδυσης.	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 άρθρο146B	
Εξαναγκασμός σε διάπραξη βιασμού.	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 άρθρο146Γ	
Εξαναγκασμός σε σεξουαλική κακοποίηση διά διείσδυσης.	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 άρθρο146Δ	
Εξαναγκασμός σε διάπραξη συνουσίας ή άλλων πράξεων σεξουαλικού χαρακτήρα.	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο146E	
Απόπειρα βιασμού	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 146	
Άσεμνη επίθεση εναντίον γυναίκας	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 151	
Διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 153(1)	
Απόπειρα διαφθοράς νεαρής γυναίκας	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 153(2)	

ηλικίας κάτω των δεκατριών χρόνων		
Διαφθορά νεαρής γυναίκας ηλικίας δεκατριών χρόνων μέχρι δεκαέξι	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 154	
Διαφθορά γυναίκας με νοητική ή/και ψυχική αναπηρία	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 155	
Παράνομη κατακράτηση γυναίκας	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 162	
Άσεμνη Πράξη	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 176	
Ανήθικες προβολές	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 177	
Αιμομιξία	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 147	
Προαγωγή διαφθοράς γυναίκας με απειλές, δόλο ή χορήγηση φαρμάκων	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 159	

Παράνομη κατακράτηση γυναίκας	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 162	
Απόπειρες	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 173(2)	
Βαριά σωματική βλάβη	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 231	
Επίθεση προκαλούσα σωματική βλάβη	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 243	
Τραυματισμός και ανάλογες πράξεις	Ποινικός Κώδικας Άρθρο 234	
Παράλειψη προμήθειας των αναγκαίων προς το ζην	Ποινικός Κώδικας Κεφ.154 Άρθρο 235	
Κοινή επίθεση	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 242	
Αρπαγή προσώπου από τη Δημοκρατία	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρα 245 και 248	
Αρπαγή ή απαγωγή προσώπου με σκοπό να φονευθεί εκ προμελέτης	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 249	

Αρπαγή ή απαγωγή προσώπου με σκοπό κρυφό και άδικο περιορισμό	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 250	
Αρπαγή ή απαγωγή με σκοπό να υποβληθεί πρόσωπο σε βαριά βλάβη, κλπ.	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 251	
Άδικη απόκρυψη ή περιορισμός αρπαγέντος ή απαχθέντος	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 252	
Παράνομη καταναγκαστική εργασία	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 254	
Κακόβουλη χορήγηση δηλητηρίου	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 233	
Τραυματισμός:	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρο 234	
Αδικήματα κατά της προσωπικής ελευθερίας	Ποινικός Κώδικας Κεφ. 154 Άρθρα 245-254	
Παρενόχληση που συνίσταται σε φόβο άσκησης βίας	Ο περί Προστασίας από Παρενόχληση και Παρενοχλητική	

	Παρακολούθηση Νόμος του.....	
Παρενοχλητική Παρακολούθηση	Ο περί Προστασίας από Παρενόχληση και Παρενοχλητική Παρακολούθηση Νόμος του.....	
Σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία	Ο περί Ίσης Μεταχείρισης στην Απασχόληση και Επαγγελματική Εκπαίδευση Νόμος του 2002, N205(I)/2002	
Εξαναγκασμός σε γάμο	Ποινικός Κώδικας Άρθρο 150	
Ακρωτηριασμός γυναικείων γεννητικών οργάνων	Ποινικός Κώδικας Άρθρο 233 ^A	
Αναγκαστική άμβλωση και στείρωση	Ποινικός Κώδικας Κεφ 154 Άρθρο167	
Απόπειρα άμβλωσης από κυοφορούσα γυναίκα	Ποινικός Κώδικας Κεφ 154 Άρθρο168	
Προμήθεια φαρμάκων ή	Ποινικός Κώδικας Κεφ 154 Άρθρο169	

οργάνων για άμβλωση		
Απειλή βιαιοπραγίας	Ποινικός Κώδικας Κεφ 154 Άρθρο 91	
Απειλή	Ποινικός Κώδικας Κεφ 154 Άρθρο 91Α	
Ίατρικός τερματισμός εγκυμοσύνης	Ποινικός Κώδικας Κεφ 154 Άρθρο 169Α	
Σεξισμός	Άρθρο 4 του ο περί της Καταπολέμησης του Σεξισμού και του Διαδικτυακά Διαδιδόμενου Σεξισμού και περί Συναφών Θεμάτων Νόμου του 2020, Ν.209(Ι)/2020	
Διαδικτυακός σεξισμός	Άρθρο 4 του ο περί της Καταπολέμησης του Σεξισμού και του Διαδικτυακά Διαδιδόμενου Σεξισμού και περί Συναφών Θεμάτων Νόμου του 2020, Ν.209(Ι)/2020	